

உ

சாப்ரேன்று பெயர் விளங்கிய
 மருதூர் மஹாராஜா அவர்களாகிய
 மாட்சிமைதங்கிய நாகயசாயிக் காமயநாயக்கரவர்கள்மீது
 கிருமங்கலந்தா லாகா பேரையூர் சமஸ்தான வித்துவான்
 ஸோடஸாவதானம்
 பொன்னுங்குடக்கவிராயவர்களியற்றிய

பூ த ர வி ல ா ச மு ம்
 நாணிக்கண்புதைக்கவருந்த லும்
 வண்டோச்சிமருங்கணைத லும் பற்றிய
 ஒரு துறைக்கோவைகளும்.

இ வை

ஹை மருதூர்ச் சமஸ்தானபதியாகிய மஹாராஜா
 ஸ்ரீமான் சதுரதிரிக்கட்டாரிநாகயகாமராஜேந்திர
 ராமசாயிக்காமயநாயக்கரவர்கள் விரும்பிய வண்ணம்

ஹை பேரையூர் சமஸ்தான வித்துவான்
 அஷ்டாவதானம்

பொ. மீ. இராமலிங்கக் கவிராயரால்
 பரிசோதித்து

மதுரை, ஹரிஸமய தீவாகர முத்திராசாலையிற்
 பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

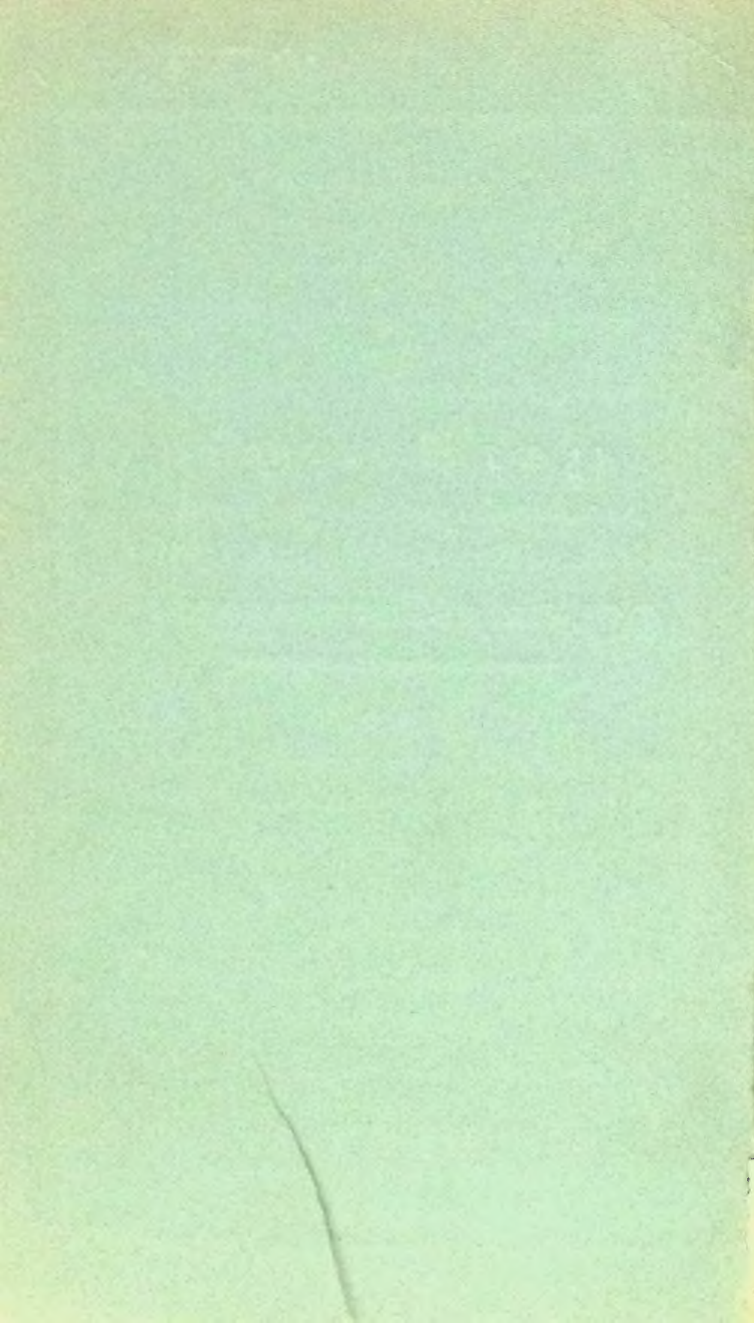
7-5-1934

சென்னை-25-உ

சென்னை-25-உ

2693

2693

2693

952

உ

14-4

சாட்டுரென்று பெயர் விளங்கிய மருதூர் ஜயீந்தார்
மாட்சிமைதங்கிய நாகயசாமிக் காமயநாயக்கரவர்கள்மீது
திருமங்கலந்தாலாகா பேரையூர் சமஸ்தான வித்துவான்
ஸோடஸாவதானம்
பொன்னுங்குட க்கவிராயரவர்களியற்றிய

பூ த ர வி ல ா ச மு ம்

நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தலும்
வண்டோச்சிமருங்குணைதலும் பற்றிய
ஒருதுறைக்கோவைகளும்.

இவை

ஷை மருதூர்ச் சமஸ்தானபதியாகிய
ஸ்ரீமான் சதுரதிரிக்கட்டாரிநாகயகாமராஜேந்திர
ராமசாமிக்காமயநாயக்கரவர்கள் விரும்பிய வண்ணம்

ஷை பேரையூர் சமஸ்தான வித்துவான்
அஷ்டாவதானம்

பொ. மீ. இராமலிங்கக் கவிராயரால்
பரிசோதித்து

மதுரை, ஹரிஸமய தீவாகர முத்திராசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

7-5-1934

ஸ்ரீபவ-ஸ்ரீ சித்திரை.மீ 25-6

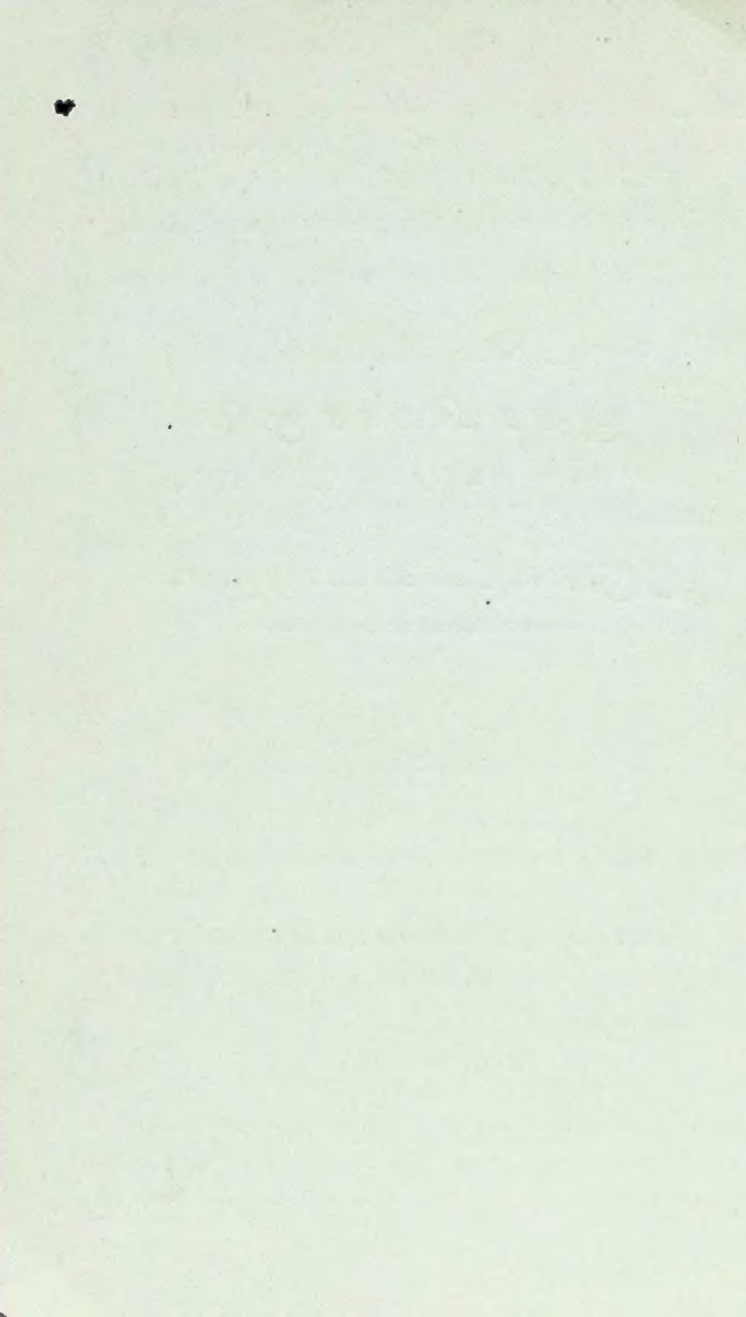
காப்பி ரைட் ரிஜிஸ்ட்டர்.

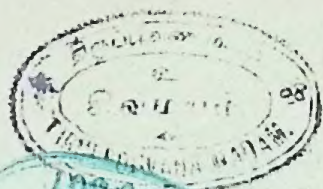
102 029

269

21:4173

1934 —

சிவமயம்.

சண்முகநாதன் துணை.

முகவுரை.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்நலங்கெழுமிய இத்தகய நூல்
களை ஆக்கியவர், சோடசாவதானம் போன்னுங்குடக்கவிராய
ரவர்கள். இவர், பல்வனம்பழுதியபாண்டிநாட்டின் நிலகம்
போன்றபேரையூரில், வைசியகுலத்திற்சோழியவகுப்பில்,
புழுகுதறப்பணன்செட்டியார் அவர்களுமாராகத்தோன்றி,
ஐடி. பேரையூர்ச்சமஸ்தானவித்துவானாகவிருந்தவொருவ
ராவர். ஐடி. சமஸ்தானத்துவித்துவானாகவிருந்து, சமீப
காலங்கட்குமுன்புபுகழுடம்புபெற்ற, அஷ்டாவதானம் பொ.
மீனாட்சிசுந்தரக்கவிராயரவர்களுக்குத்தந்தையும்எனக்குமுதா
தையுமாவர். ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமென்னு
னன்குவகைப்பாக்களையதிலிரைவிற்பாடுந்தகமைபூண்ட, இப்
புலவர் பெருமானாரியற்றியஇப்பிரபந்தங்களினருமைபெருமை
யும், பொருட்செறிவுஞ், சொற்சுவையும், பதங்களின்சேர்க்கை
யும், ஒளிதருந்திட்டபுமும், பரம்பரையின்றன்மையும், இந்நூல்
களுக்குதலியுள்ளசங்கவித்துவான்களின் சாற்றுக்கவிக்கற்றா
னே! நன்குவிளங்கும்.

யாப்பிலக்கணவிதிவழி து, செய்யுளியல்பிற்பாடும்பிரபந்
தங்கள்தொண்ணூற்றுமுவகைப்படும். அவற்றளசப்பொருட்
டுறையிலமைத்துக்கூறுவதுகோவையெனப்படும். அக்கோவை
யிலமைந்துள்ளபற்பலதுறைகளிற்றலைவரிடத்து, வேட்கை

மிக்கதலைவி, மருட்சியெய்தித்தன்முற்பட்டதொருபொருளை
நோக்கித்தன்னிலைமையைக்கூறுவதாக, அமைத்துப்பாடப்
பெறுவதே, விலாசமெனப்படும்.

மேற்கூறியதுறைகளில் தலைவனைத்திடரென்றுபுதிதாகப்
பார்த்ததலைவி, நாணமுற்றுக்கண்புதைக்க, அதையறிந்த
தலைவன்வருந்திக்கண்ணைத்திறந்தருட்கண்ணோக்குமாறுகூறு
வதாகவமைத்துப்பாடப்பெறுவதுநாணிக்கண்புதைக்கவருந்த
லென்னுந்துறையென்றும், தலைவியினதுகூந்தலின்கணுள்ள
பூங்கொத்துகளினிறந்தசுரும்பினங்களின்சுமையைத்தாங்க
லாற்றாது, வருந்தியஇடையினிலைமையையறிந்ததலைவனிரக்
கமுற்றுவண்டினங்கட்கிடையினிலைமையையோதி, ஒச்சவ
தாகவமைத்துப்பாடப்பெறுவது, வண்டோச்சிமருங்கனைத
லென்னுந்துறையென்றும்வழங்கப்பெறும்.

சமுத்திரத்தைநோக்கிக்கூறுவதுசமுத்திரவிலாசமென்
றும், சந்திரனைநோக்கிக்கூறுவதுசந்திரவிலாசமென்றும், நதி
யைநோக்கிக்கூறுவதுநதிவிலாசமென்றும் வழங்கப்பெற்றாற்
போல, இப்பூதரவிலாசமென்பது, சாப்டீரென்றுபெயர்விளங்
கியமருதூர்ச்சமத்தானபதியும், பெருங்கொடைப்பீரபுவும்,
அருந்தமிழ்ப்பெரும்; ஸ்வர்குழாங்கோயாதரித்து வந்தவரும்,
செங்கோன்முறைவழாதரசுபுரிந்துவந்தவருமான மகா-ந-ஸ்ரீ
ராஜமான்ய மஹாராஜா அவர்களாகிய ஸ்ரீ நாகயசாமிக் காமய
நாயக்கரவர்கள் மீது சுமார் 55 வருஷங்களுக்குமுன்னரே
பாடிஅரங்கேற்றப்பெற்றது. நூறுகவிகளையுடையது (காப்புச்
செய்யுள் ஒன்று) அநேக சிலைடைகளும் அடி முதல் இடை
கடை மடக்குகளும், சந்தவீன்பழுநிறைந்து, நூலாசிரியரது
கல்வித்திறமையைவிளக்கிக்காட்டும்வண்ணம் அமைந்திருக்

கின்றது. இது பாட்டுடைத்தலைவனது சதுரகிரியென்னு
மியற்பெயரையுடையபூதரத்தைநோக்கிக்கூறினமையாற்பூதர
விலாசமென்பெயர்பெற்றதாயிற்று.

நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தலென்னுந்திறையுள்செய்யுள்
நூறு வண்டோச்சிமருங்கணைதலென்னுந்திறையுள்செய்யுள்
நூறு (காப்புச் செய்யுள் ஒன்று) வாழிச்செய்யுள் ஒன்று
இவைகளுஞ்செல்லச்செல்லப்பொருட்செறிவுஞ்சொற்பொழி
வுநிறைந்துகலித்துறைப்பாவிவிரண்டுபொருள்தோன்றும்படி
யாய்மேற்கூறியபாட்டுடைத்தலைவன்மீதுசுமார் 50 வருஷங்க
ளுக்குமுன்னரேபாடியாங்கேற்றுச்செய்யாதுநின்றன.

ஐடி பாட்டுடைத்தலைவரது பௌத்திரரும் ஐடி மரு
தூரைஅரசாட்சிசெய்தமஹாராஜா அவர்களாகிய மகா-நா-பூநீ
சதுரகிரிக்கட்டாரிராமசாமிக்காமயநாயக்கரவர்களின், வர
புத்திரருமாகவினங்கி இப்போது அரசுசெலுத்திவரும்
மகா-நா-பூநீ மாட்சிமைதங்கிய சதுரகிரிக்கட்டாரிநாகய
காமராஜேந்திரராமசாமிக்காமயநாயக்கரவர்கள் இரண்டுமாதங்
களுக்குமுன்னர் என்னையழைத்து மேற்கூறியபூதரவிலாச
மென்னுநூலினைட்டுப்பிரதியொன்று தம்மிடத்திலிருப்ப
தாகவும், அதிற்சிலபாகங்கள்மட்டுமேயுள்ளனவென்றுஞ்
சொல்லிதங்கள்விட்டேட்டுப்பிரதிகளைச்சோதித்து, இப்பூதர
விலாசநூலின்முழுப்பிரதிகளைப்பார்த்துத்தேடித்தரவேண்டு
மென்றும் உத்தரவுசெய்தார்கள்.

அவ்வுத்தரவை யான் மறுக்கலாற்றாதவனானபடியாலும்,
என்முன்னோர்களின்கீர்த்தியைவெளிப்பரவச்செய்வதெனது
பணியாகலானு, நான்தேடிப்பார்க்குங்காலத்தில்தேடிப்பூதர

விலாசம்முழுப்பிரதியும், மேற்கூறியஇரண்டுகோவைத்துறை களுங்கிடைத்தன. அவைகளைமேற்படி ராஜசமூகத்திற்கேர்ப் பிக்க மஹாராஜா அவர்கள்கோவையினுணிக்கண்புதைக்கவருந் தலென்னுந்துறையின் முதற்செய்யுளின்மூலமாக இப்புகர விலாசமுன்னமேயரங்கேற்றுச்செய்திருந்தாலும், இப்போது தம்சபையில் முதலில் கோவைத்தறைகளையும் பின்பு பூதர விலாசத்தையும்அரங்கேற்றுமாறுவுத்தரவுபுரிந்தார்கள் அதன் படி சென்ற 1932ஆ டிசம்பர்மீ 21உக்குச்சரியான தமிழ் ஆங்கிரஸாளுமார்கழிமீ 7உ புதன்கிழமைமுதல் 29-12-1932 ஆங்கிரஸாளு மார்கழிமீ 15உ வியாழக்கிழமை வரை கோவைதுறைகளும், 1932ஆ டிசம்பர்மீ 30உக்குத் தமிழ் ஆங்கிரஸாளு மார்கழிமீ 16உ வெள்ளிக்கிழமை முதல் 4-1-1933 ஆங்கிரஸாளு மார்கழிமீ 21உ புதன்கிழமைவரை பூதரவிலாசமும், கோவைதுறைகளுக்கு வாழிச்செய்யுள் தென்படாமையாலதற்குக்கவித்துறைப்பாவில் ஒருசெய்யுள் இயற்றியதையுஞ்சேர்த்துஅரங்கேற்றிமுடிவுபெற்றன.

உடனே மேற்படி மஹாராஜா அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தி ஆனந்தபாஸ்பம் பொழிந்து இவைகளை இப்பொழுதே அச்சிடவேண்டுமென்றும்' அது தனது கடமையென்றும் வேண்டியபொருளுதவிசெய்ததீவிரமுயற்சியெடுத்துக்கொள் றும்படி தூண்டியதின்பேரில் மேற்படி நூல்களைச் சுத்தப் பிரதியாகக்காகிதத்திலெழுதியச்சிலிடுவிக்க இம்முகவுரையை யெழுதமுன்வந்தேன்.

இம் மருதூர் மஹாராஜா அவர்கள் தாம் அதிபால்ய திசையிலிருப்பினும், தமது அருமைப் பிதாவும், முதாதை யும் சிறந்தவொப்பற்ற தமிழ்சித்துவானாகவிருந்தமையாலும்'

மகனறிவு தந்தையறிவென்னும் ஆன்றோர் வாக்கின்படி
தாமும் அருங்கலைவினோதராகவிருந்து, தமிழ்வித்துவகுல
பரிபாலகராகி என்முன்னோர்களைத்தன்முன்னோர்கள் பரம்
பரையாயாதரித்துவந்ததுபோல என்னையும் நன்காதரித்து
என்னை அஷ்டாவதானஞ் செய்யும்படி சொல்லி தமது சமஸ்
தானத்திற்செய்யப்பார்த்து வேண்டிய பூஷணதிகளும் சதா
வதானி யென்னும் பட்டமும், நன்செய் முதலிய வழக்கப்படி
யுள்ள சாசனங்களுங் கொடுத்து ஆகரித்துவருதல் இத்தமிழ்
நாட்டுக்கே ஒரு பெருஞ் சிறப்பாகுமென்பதிலையமில்லை.

தமிழ் விருத்தியடையும்படிபரிபாலிக்கும் ஸ்ரீமான்
மாட்சிமைதங்கிய நமது மருதூர் மஹாராஜா அவர்களாகிய
சதுரகிரிக்கட்டாரிநாகயகாமராஜேந்திரராமசாமிக்காமயநாயக்க
ரவர்கள் பல்லாண்டுகாலம் பெருமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருந்து
அநேக பிரபந்தங்களையேற்றுப்புத்திரப்பேறுபெற்றுப்பெரும்
புகழடையும்வண்ணம் பரமதயாரிதியாகிய ஸ்ரீ சதுரகிரி
மஹாலிங்கேசர்திருவடித்தாமரைமலர்களைச்சிந்திக்கின்றேன்.

இவ்வனம்,

பொ .மீ. இராமலிங்கக்கவிராயர்

சமஸ்தான வித்துவான்

அஷ்டாவதானி

பேரையூர்.

5—1—1933.

ஆங்கிரஸுரு மார்கழி 22உ குருவாரம்.

சண்முகநாதன் துணை.

சாற்றுக்கவிகள்.

சேற்றார் சமஸ்தான வித்துவானும்
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவானுமாகிய
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்
இயற்றியவை.

ஆதரவார் மருதூர்நா கயசாமிக் காமயலு
மண்ணல் சொந்தப்
பூதரமா கியசதுரா சலவிலா சம்பாடிப்
புலவ ரெல்லா
மீதரச ருளமகிழு நவரசமுற் நிடுமமுதென்
றினிதேற் பச்சம்
மாதரலுற் ருன்பேரை நகர்ப்பொன்னுங் கூடலு
வலவன் ருணை.

இதைத்தவிற * விடையூறு கிளத்தலெனுந் துறைநூறு
மெதிர்நா ணிக்கண்
புதைத்தலெனுந் துறைநூறுங் கலித்துறையிற் பாடிமிகப்
புகழ்பெற் ருன்மன்
பதைத்தொகுதி மகிழுமிம்முப் பிரபந்தங் களையுமச்சிற்
பதித்தூர் தோறும்
விதைத்தனனன் னவன்ஃபர னிராமலிங்க நாமதமிழ்
வித்து வாணை.

* இடையூறு கிளத்தல்—வண்டோச்சிமருங்கணைதல்.

மதுரை திருஞானசம்மந்தமுர்த்திகளாதீன வித்துவான்
பிரம்மஸ்ரீ மு. கோவிந்தசாமி அய்யரவர்கள்

இயற்றியவை.

பூமலர் முகத்தான் புயனிகர் கரத்தான்
புவிப்புரை யிலங்குயர் தோளா
ஞமல ரினிய வாய்மையா னுயர்த
நற்றமிழ்ப் புலவர்கூட் டுடையான்
காபலி மருதூர் நாயக சாமிக்
காபய நாயகன் தன்னைப்
பாமலி தலைவ னென்னலை கொண்டு
பகருநா அபுமெலுந் துறையுள்

பூணணி முகமான் விரகிஞற் புகலும்
பூதர விலாசமார் துறையு
நானலை விட்டான் மலர்விழி புதைக்க
நாயகன் வருந்தமந் துறையும்
பா. நுறு மறுகா லோச்சியே மருங்கு
பற்றமந் துறையைபுந் தமிழாற்
காணருஞ் சொல்லோ டரும்பொருட் சுவைகள்
உமர்த்தகந் கழறின னினிதே.

கருகூயர் அலின் காவைமு நார்த்திக்
கலைபக ளுண்பொற் கெவமந்தா
டழல்விழி யாதி சோடபு னுயர்ப்பா
தானலை யடைந்தனன் மறைந்து

அழகிய தமிழ்தேர் முனிவன்மெய் குறுகி
யகமுடைந் தடைந்தனன் மலைவா
யெழிலமை யிந்நூற் பெருமையை யுரைக்க
வெம்மனோர்க் கெளியது வாடோ.

இத்தகு பெருமை யுடையவன் யாவ
னென்றிடிற் பேரையூர் வணிகன்
சித்திர முதலா நால்வகைக் கவிபுஞ்
செப்பிடு மாற்றன்மிக் குடையா
னித்தரை புகழெண் ணிரண்டவ தானி
யிறைவர்பாற் பரிசுகள் பெற்றோன்
முத்தமிழ்ப் பொன்னுங் கூடனுங் கவிகள்
முதல்வனற் பாவல ரேறே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை ஆசிரியர்
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ச. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

கற்றவர்கண் மணியனையான் பொன்னுங் கூடக்
கவிராயன் பேரையூர் கருதி வாழ்வோன்
கொற்றமிகு மீரெட்டா மவதா னத்தன்
குபேரனக ரெனும்பேரைச் சமத்தா னத்தி
னற்றமிழ்வித் வான்கவிநால் வல்லோன் முந்நீர்
ஞாலமதித் திடுபுகழ்சொன் னயவாக் கோன்பேர்
முற்றறிவன் றுள்பரவும் பத்தி மிக்கோன்
முத்தமிழ்விற் பன்னிவன்சீர் மொழிதற் பாற்றோ.

இன்னபுல வோன்மருதூர்ச் சமீந்தா ரான
 விசைமிகுநா கயசாமிக் காமயநா யக்க
 ரென்னுமுகி னேர்கொடையான் மீதி லுள்ள
 மிசைந்திசைத்த பூதரவி லாச மின்பார்
 மன்னுபொரு ணிறைநாணிக் கண்பு தைத்தல்
 வண்டோச்சி மருங்கனைத லெனுமிந் நூல்கள்
 பன்னயமுஞ் செறிந்துதமை யாக்கி யோன்றன்
 பகர்புலமை காட்டுதருப் பனமென் பாமே.

சேற்றார்சமஸ்தானவித்துவானும் பேரையூர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
 மஹாராஜாஅவர்களாகிய கருத்தப்பாண்டியரேன்ற
 முத்துவிஜயரேகுநாதகோமுகுடித்தம்பயசாமிநும்பிச்சி
 நாயக்கரவர்கள் மாணாக்கருளோருவருமாகிய
 மகா-நா-நா-ஸ்ரீ அப்பாவுக்கவிராயரவர்களால்
 இயற்றியவை.

அன்னங்கள் வண்டுதையு லாவப் புதுமலரி
 னின்னங்கள் வண்டுதையு மேர்மருதூர் --மன்ன
 ஒருகுடையா னுண்டகைமா வோங்கன்முல்லை மாலை
 முருகுடையா னுண்டகைக்கொண் மு.

முனந்தருவை யங்காக்கு மொய்துளாய் மார்பர்க்
 முனந்தருவை யங்காக்கு மோங்க--நினந்தருமஞ்
 செய்துவந்த பாவலர்க்குச் செம்பொனரு றுகயசீவட்
 கைதுவந்த செவ்வியபா வால்.

பூதரவி லாசமொன்று புத்தே ளமுதென்ன
வோதியரங் கேற்றிக்கற் றேருவக்க—மேதகுசெம்
பொன்னியனாணிக்கண்புதைத்தலொன்றுஞ் சொல்வளஞ்சேர்
மன்னியவண் டோச்சி மருங்கும்.

நவதானி யம்பெருகி நல்வளஞ்சேர் பேரை
யவதானி பொன்னுங்கு டப்பேர்க்—கவிவல்லவன்
மேதையர்கொண் டாட வியனுலகு கொண்டாடத்
தாதைதன்று தைக்கிசைத்த தாம்.

இன்னதுறை நூலை யினிதாய்ப் புவிபுரக்கும்
பொன்னதுறை மார்பன் புவிப்பொறையா—என்னர்
மதிமுகத்தா னாளு மகியதனை நன்னால்
விதிமுகத்தா னாளுமத வேன்.

பொற்பனவான் கற்பகத்தைப் போலுங் கொடைக்கரத்தான்
விற்பனவான் கற்பகத்து மெய்யுடையான்—பொர்பு
மருமாலை மார்பன் வனச மகளார்
திருமாலை நேரிந் திரன்.

இசையெனுநூ தேவி யிரவலர்க்கய்ச் செம்பொ
னசையறத்தந் துணாமகிழ்சங் ராமன்—நிசையுகழு
நன்னு கயகாம ராசேந் திரசெயபூ
மன்னு கயனென்னு மால்.

பாமலிந்த வட்டாவ தானம்பண் பாவிசைக்கும்
ராமலிங்க நாவல்ல னுன்மரு நார்ப்—பூமலிதன்
கோயின்முன்பு சிங்காரக் கொட்டவைநிற் கற்றறிந்தோ
ரேயநல்ல வைக்களத்தி னே.

ஆயிரத்துத் தொள்ளா யிரத்தொடுமுப் பத்திரண்டி
னைய டி சம்பராவ் கிரசத்திற்—நாயரவி
வில்லேறு மாமதிக்கண் மேதக்க கேள்விதன்னி
னல்லேறு போல்வார் நயக்க.

அரங்கேற்றுச் செய்வித் தகமகிழ்ந்தேற் றுச்சித்
திரங்குலவு பொன்வத் திரமுஞ்—சரங்குலவு
பொற்பணிய கற்பணியும் பொற்பணியும் வெற்பணியுஞ்
செற்பணியச் செய்தானோர்ந் தே.

இக்கோவை யிக்கோ வினியபா கோவென்ன
யிக்கோவை யேற்ற வெழின்மதனா—மிக்கோவைப்
போற்றாரு முண்டோயிப் பூதலமான் தாரணியின்
மேற்றாரு வென்னவிள்ள வேன்.

கூத்திபாறை யென்னு நல்லூர்
மகா-ந-ஸ்ரீ முத்துகிருஷ்ண மதுரகவிராமா நுஜ
தமிழ்ப்பண்டிதரவர்கள் இயற்றியது.

பூமகள் சென்னி மணிமுடி யனைய
பூதர விலாசங்கண் புதைத்தல்
கோமலர் நிகர்வண் டோச்சபு மருங்
கூடன்முல் நாலெனக் குறிப்பக்
காமரு மருதூர் நாகய சாமிக்
காமய நாயகேக் திரன்மேற்
சோமனி னவதா னன்பொன்னுங் கூடக்
தூக்குவல் லோனிகைத் தனனே.

இதுவும் ஷையாரியற்றிய
அக்கரச்சுதகம்.

சீர்பெறு நாமஞ் சிரிய ஓதி
சேடன்மே லோரவ ரொருமை
யோர்தரு நான்க னெழுத்தினு மந்நான்
சூய்த்துநோக் கினர்க்கிவை யுதவு
நேர்தர வுரைத்தே னனுவுமொன் றுக
நினைக்கினந் நாமநான் கைத்தாங்
கார்மலி மருதுர் நாகய சாமிக்
காமய நாயகேந் திரனே.

ஷையார் குமாரர்
மகா-நா-ந-ஸ்ரீ யதிராஜனார் இயற்றியது.

பூதர விலாச நாணிக்கண் புதைத்தல்
பூமது மாந்தும் வண்டோச்சி
யாதர முடனே மருங்ககை குதலென்
றாகுமுந் தூவினை மருதுர்ச்
சீதர னனைய நாகய சாமிக்
செய்யகா மயநரேந் திரன்மேற்
க்காதர மனகாட் டவர்மதன் பொன்னுங்
கூடலு வலனிழைத் தனனே.

வாடிமிட்டாஜின் கல்போது
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மச்சவீட்டுசாமி யென்ற
சுந்தரபாலகுமாரசுவாமி மணியகாரரவர்கள்
இயற்றியது.

திருமருவு மருதாரை யாண்ட வேந்தன்
ஜெகமகிழு மகராஜ ராஜ யோகன்
றிண்டி நல்சேர் நாகயகா மயன்றன் பேரிற்
சிறந்தவனப் பேரைநகர் வாழ்த்தோன் கும்பற்
பொருவுதமி முவதானி பொன்னுங் கூடப்
புலவர்பிரான் பூதரவி ளாச மொன்று
புகன்றதற் றி னுணரிக்கண் புதைத்த லோடு
புனைவண் டோச் சிமருங்கும் புகன்றுவைத்தா
னருமையோடு பெருமைமிக மேன்மே லோங்கு
மவற்றைப்பாட் டுடைத்தலைவ னன்புப் பேர
லுகியகட் டாரிக்கா மயலே னிதி
யவைக்களத்தி லெல்லா சிரியன் பேரன்
கருணையுள வவதானி ராம லெங்கக்
கவி ளனரங் கேற்றநனைக் காதற் கேட்டுக்
கலைமுனிவ னிவற்றிலிகர் காண்பா னெண்ணிக்
கருகியுள மலைவாய்ச்சங் கடமுற் றுசேன.

சாற்றுக்கவிகள் முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

பூ த ர வி ல ர ச ம் .

காப்பு.

திருமரு தாரிற் செங்கோல் செலுத்துமா லரசர் கோமான்
 தருமரு நிகராய் வந்த சாதகர் கயவேண் டீதி
 விருமநாடு ரென்றேற் கெழின்மரு மகனென் னுலாப்
 பொருமருப் பொன்ற னன்றிற் பூதர விலரசரு சொல்வாம்.

நூல்.

பாட்டுடைத்தலைவன் சிறப்பு.

சீர்துலங்கிய போசனிங்கித
 சீதான் கரு னாகரன்
 செஞ்சொல் வாசக மங்களாகா
 செல்வ னுன் செளந்தான்
 வார் துலங்கிய கொங்கைமங்கையர்கன்
 மார மென்றுநிதி செய்வலே
 வந்த கம்பளகு லாதிபன்பெருகி
 மாமதம் பொழிபும் யான்னயான்
 தார்துலங்கிய புயாசலன்புகழு
 தாரவா னதிகவாரவான்
 தானுவான் கயிலாசநாதரிரு
 தாந்திக்குமநி கேமவான்
 வர்துலங்கமனு நிதியுச்செயழு
 மெண்ணியேவரு மானவா
 மெங்க னாகமச வாமிராசதுரை
 மென்று உர்ப்புன் னார்ப்பனை.

வண்டு லாகிவரு வண்டுளாயிநறு

மாலையே புனையு மாலையே

வந்தனங்கள்செய வந்தசம்பிரம

மதியினான் வதன மதியினான்

கொண்ட லுஞ்சடையு கொண்டலுக்கவருள்

கொடையினு ளரிழல்செய் குடையினான்

குஞ்சரப் பவனி வருபிரான்விடைத

குஞ்சரப் பவனியி னணியினான்

கண்டு கண்டுமன ானுமின்வசன

காண்டிபன் சுருண பான்டியன்

கனதனம்பெறு மினர்விரும்புதுபை

கனதனம் பெறுகு பேரனாந்

தண்டமிழ்க்குதவு தண்டிகைத்துரையு

தாசர்ச்சனர்கள் சபையினான்

சரச நாகய சவாமிகாமய

தனஞ்செயன் புழுவளர்ப்பனே.

இதுவுமது.

தத்தியா னரிய புத்தியான் விரைசெய்

தாரி னுனம்மரு தாரினான்

தந்து மன்னர்திரை தந்துவந்தபனி

தாளினான் வாயிர வாளி னான்

விந்தையா னினிய சிந்தையான் வரிவில்

வெற்றியான் மருவு பெற்றியான்

மேன்மையா னிகரில் பான்மையா னுலகின்

பெய்யினு னாதவு கையினான்

செந்திலா னிருப தத்தியா னனெழில்

சீதரன் சதுர பூதரன்

தென்னவன் விரைய என்னவன் சுருண

சிலவா னுரிய பாலவான்

மந்திரன் பெரிய தந்திரன் சகல

வரிசையான் கனக புரிசை யான்

வள்ள னாகய சுவாமி காமய

விரோதயன்புனி வளர்ப்பனே.

பூதரவிலாசம்

வேறு.

இதனுமது.

வல்ல வல்லக் கொண்டம்மன்

மலைத் தெய்வ மழகர்பச்சை

மலையான் கயிலை வரைநாதன்

மலர்த்தான் வணங்குங் கரதலமு

நல்ல சதுர மால்வரையு

நனிலும் பெரிய கடிண்டனிய

நதியும் வளஞ்சேர் முட்டக நன்

னுமி மருது நுங்கமமு

மல்ல யனியும் குந்திலிப் பேர்

முழங்கும் பரிய மதகரியும்

முரசும் வெண்பக் கரைடாறு

முதற்சென் கோறு மெட்டெழுத்துங்

சொல்ல மெய்யின் கேட்கிறமர்

வலங்கும் பால வாரங்குலமு

நீரன்மம் படைத்த காகபடித்

நங்கன் வாடிவு தடைத்திடுமே.

இந்நூலின் வரலாறு.

பாட்டுடைத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குஞ் சிலேடை.

சகல கலைக ளோதி நல்ல

தனமும் படைத்து வார முற்றிச்

சாருங் கிளைக ளொடும்ப முகித்

தருங்கற் பேந்திச் சந்த னத்துத்

புகழ வணிந்து தார னியும்

புயத்திற் றுங்கிப் பெருகுவனே

கூண்டு களப மேலிவர்த்து

பொன்னு டென்ன மணிமாடர்

திகழு மருதார் தலைப்பு ரக்குத்,

சிம்மா தனபு பதியான

செயநா கயகா மயசுழுக

சிமான் போளும் வடிவு கொண்டு

மகிழ்சிங் கார வல்லி யெனு

மடந்தை யரசன் பவனி கண்டு

மையல் படைத் துத் தென் சதுர

வரையைர் பார்த்துச் சொல்வாளே.

பாட்டுடைத் தலைவன் பவனிக்கும் சதூரிகிரிக்குஞ் சிலேடை.

அருங் கவிதை தனைவிக்க

அடர்ந்து கொடிகள் சுந்தரவர

அரிப பரிவா ரமுநெ ருங்க

அங்கே கனமு முரசொலியுந்

தாந் துலங்கக் கோமான்கள்

சங்கம் பலவு முடன்சேர்ந்து

தனக்கு நலந மிகச்சூழ்ந்து

சார்த்து கயமே லுலவியதாந்

நெங் கனமும் பெறுமரு தாரச்

சீமான் புகழ்நா கய்யனுரைச்

செல்வன் பவனி போறுமெநிந்

தெரிந்தா யுயர்ந்த பூதரவே

வாரும் பணியுந் தரித்தாய்கி

வாரும் பணியுந் தரிமேனான்

மதித்து மயலச் சொன்னென்சர்

மதித்த க் கனிந்துக் கேட்பாயே.

தலைவிக்கும் சதாரகிரிக்குஞ் சிலேடை.

கலையும் பணிசேர் கந்தாமுங்

சுருதுங் குழையுஞ் சந்தனமுங்

கனமு மினமு மெவ்வனமுங்

கலந்து மேவப் பெற்றாய் நீ

கலையும் பணிசேர் கந்தாமுங்

சுருதுங் குழையுஞ் சந்தனமுங்

கனமு மினமு மெவ்வனமுங்

கலந்து மேவப் பெற்றே னான்

கலையும் பாரியுங் கற்றணிந்த

கனவான் புகழ்நா கய்யதுரைக்

காவ லதனைக் கொண்டே னான்

காவ லதனைக் கொண்டாய் நீ

மலையே யுயர்ந்த பூதரமே

மதிக்கி னயு நானு மொன்றும்

மாணே தேனை கானகமே

மயிலே தயவாய்க் கேட்பீரே.

கடைமடக்கு.

மலையைக் காட்டு மம்புயத்தான்

வதனங் காட்டு மம்புயத்தான்

மழையைக் காட்டு மங்கையினுள்

மாநம்பு காட்டு மங்கையினுள்

கலையைக் காட்டும் புத்தியினுள்

கவிஞர் தாரம் புத்தியினுள்

கனத்தைக் காட்டும் தரங்கத்தினுள்

கழல்பு பொற்றல் தரங்கத்தினுள்

நிலையைக் காட்டு மாதனத்தான்

நிழங்காட் டியசும் மாதனத்தான்

நிபத்தைக் காட்டும் வசனத்தினுள்

நிபமு ாமுத வசனத்தினுள்

முலையைக் காட்டித் தாரணியன்

முழுமம் கட்டுந் தாரணியன்

முகினு கயல்வ ளாதாமே

முற்றும் படைத்தன் பூதரவே.

கடைமடக்கு.

மதவா ரணம்வா வென்றவனும்

வந்து கராவை வென்றவனும்

மணிமா மகுடந் தரித்தவனும்

வாணர் தமையா தரித்தவனும்

நிதமால் பதத்தைந் துதித்தவனும்

நிருப னெனவந் துதித்தவனும்

நிலைந்த புகழும் படைத்தவனும்

நெடிய கடலம் படைத்தவனும்

பதமா சரியப் பாத்திரனும் .

பண்பா கியசந் பாத்திரனும்

பருவ மதன்போற் சுந்தரனும்.

பலசாந் திரம்பே சுந்தரனும்

முதல்சே ரளகா புரியானும்

முடர்க் கன்பு புரியானும்

முகினு கய்ய வேனெனக்கு

மோகங் கொடுத்தான் பூதரவே.

(சு)

கடைமடக்கு.

கனிவா யொழுகு மருந்தேனே
காய்ச்சப் பாலு மருந்தேனே
கல்லாய் முட்டாத்த விம்மலையே
கழிப்பா யெனது விம்மலையே
கனியே துவர்க்குங் கடுக்காயே
கவிலவர் தாயர் கடுக்காயே
காளும் புலிவாழ் கந்தரமே
கான்பாய் மடக்கா கந்தரமே
பனியே கிளிவாழ் பஞ்சரமே
படுத்தா லகையிற் பஞ்சரமே
படிந்து பொழிக வருமாலே
பண்பாய் மனங்க வருமாலே
வனமாய் சிறைந்த தருவிரே
மகிழ்வெப் படிபுந் தருவிரே
வளர்கா கம்ப மன்னனையே
மருவத் தடுக்கு மன்னனையே.

கடைமடக்கு.

அறித்து வாழும் வண்டி-னமே

அணைய விதுவே வண்டி-னமே

அங்கே யுலவும் பாற்றிரே

அடியா ளருந்துன் பாற்றிரே

தொடுத்த பெருவா யம்புலியே

தூவுந் தழலா யம்புலியே

துதிக்கு மாணே பெருகயமே

தேதாழி வார்த்தை பெருகயமே

எடுத்த தோகை வருமயிரே

பெனைச்சூழ் னோரே வருமயிரே

யிதமாய் நீண்ட வாலிபமே

யென்றான் படைத்தேன் வாலிபமே

மடுக்குள் சுனைநீர் மடங்கலையே

பைய்ய லெனக்கு மடங்கலையே

வளர்கா கய்ய மன்னனையே

மருவத் தடுக்கு மன்னனையே.

(யக)

கடைமடக்கு.

இதமா யோங்கும் பலவிலையே

யெடுத்தான் மாரன் பலவிலையே

யிரைந்து திரிய மஞ்சினமே

யெவர்க்கு நானு மஞ்சினமே

நீதமும் வாழு மஞ்சுகமே

நீளு மொருநா னஞ்சுகமே

நிறைந்து பூனில் வருந்தாதே

நேர்த்து கலந்தால் வருந்தாதே

சதமாய்க் குதித்து வருமந்தியே

தழுவா யெனக்கு வருமந்தியே

சார்த்து வாழும் பழியர்களை

தாதி மாறும் பழியர்களை

மதமே பொழியுங் குஞ்சரமே

வருந்து மரன்முகுஞ் குஞ்சரமே

வளர்நா கம்ப மன்னலையே

மருவந் தடுக்கு மன்னலையே.

சதாசிரிக்கும் மதனுக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

கரும்பன் றியும்பூஞ் சிலையெடுத்தாய்

கரும்பன் றியும்பூஞ் சிலையெடுத்தான்

கண்ண லெரியுன் டாமுனக்கை

கண்ண லெரியுன் டானவனும்

வரும்பூ வையும்பெற் றாய்மனங்க

வரும்பூ வையும்பெற் றானவனு

மகிழு மாத றையெடுத்தாய்

மகிழு மாத றையெடுத்தான்

விரும்புங் குணவான் றிருமருதூர்

வேந்தன் செயநா கயமகிபன்

மெய்க்கும் வரைபே பூதரமே

விடுப்பா னவனும் போதரமே

அரும்புன் கங்குலையு மடுத்தா

யரும்புன் கங்குலையு மடுத்தா

னந்த மதனைப் பொருந்தியதா

னந்த மதனை நிகர்த்தாயே.

சிவனுக்கும் சகாகிரிக்குஞ் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

அம்மை யிடமு மகலாம

லாவத் தரித்து மாணேந்தி

யரிய வார னாமுந்தாங்கி

யரிய மொருபா லமர்ந்ததன

னம்மை யானு மீசனிகர்

நவிலுஞ் சகா கிரிவேந்த

னயக்கும் புகழ்நா கய்யனாரை

நானு மகிழும் பூதரமே

செம்மை யான வலியானே

தியங்கித் திரியுர் வலியானே

செவ்வாய் குதிகப் பாக்களவே

செல்லா தனமும் பாக்களவே

கொம்மை சேர்ந்த பல்லுகமே

குறித்த வொருநாள் பல்லுகமே

குணமாய் கிளங்குங் காட்டாரே

கொள அலங்கல் காட்டாரே.

(108)

* பல்லுகம்—காடி.

† காட்டார்—காட்டு ஆத்திரம்.

கடலுக்கும் சதுரகிரிக்குள் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

அஞ்சம் பார்க்குங் கனமுரசுற்
 றாவ மேவி வளம்பொருந்தி
 யடர்ந்தெ குழையின் சங்கமுற்றே
 யாரம் புலியுந் தோன் றுதலாற்
 கொஞ்சங் கடல்போற் சதுரகிரிக்
 கோமான் புகழ்நா கய்யதுரை
 குணம்போற் புயம்போல் வளர்த்தெழுந்த
 கோலம் பெருகும் பூதரமே
 மிஞ்சுங் காட்டு மாமுலையே
 விம்மல் காட்டு மாமுலையே
 மேவி யங்க மருந்தாகே
 மிகவுந் தருவே னருந்தாகே
 நஞ்சு முடன்வாழ் தெற்றுவே
 நயங்கு மனத்தைத் தெற்றுவே
 சாரி மலை ஓளமிளகே
 தமிழன் றன்பா ஓளமிளகே.

மாதர் முலைக்கும் சதுரகிரிக்குள் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

களபஞ் சேர்ந்து மாலைபுற்றுக்

காம்பு திரண்டு பாலைபுற்றுக்

கலைபு மீமவிக் கோலமுற்றுக்

கானம் பொருத்தி யிருப்பதனாற்

புளகஞ் சேரு மாதர்முலை

போதுஞ் சதுர கிரிக்கதிபன்

பூமான் புகழ்நா கய்யதுரை

புயம்போ லெழுந்த பூதரமே.

வளமே மிகுத்த கண்ணிரே

வடித்தென் குருவிக் கண்ணிரே

வழித்தெ யொ முரும் வண்டிடேனே

மலர்க்கொம் பெனத்து வண்டிடேனே

இளமை சேரும் புள்ளிரே

யெனக்கு நீரன் புள்ளிரே

யெதிரிலாக்கன் மரவமே

யின்றே பென்கன் மரவமே.

பிரம தேவனுக்கும் கவுண்டினியநதிக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

அன்னந் தினமே யூர்ந்ததனா

ஸழகார் புவனம் படைத்ததனா

ஸவிரும் பூமேல் வசிப்பதனா

ஸரிய லிருக்க மடுத்ததனான்

மன்னும் பிரம தேவனப்போல்

வழுத்துங் கவுண்டி ஸரியநதியான்

மகவான் புதழ்நா கய்யதுரை

மகிழும் பெரிய பூதரமே

இன்னம் படர்வல் லீக்கொடியே

யின்னம் படர்வல் லீக்கொடியே

யிலங்கு மடத்தின் பத்திரமே

யெனக்கே வருவா பத்திரமே

துன்னும் பசிய வாவெதிரே

தோயத் தலைவன் வாவெதிரே

தோற்றம் பார்ப்பென் கல்லகமே

தொழி மார்க்குங் கல்லகமே.

(109)

முருகக் கடவுளுக்கும் கவுண்டினிய நதிக்குஞ் சிலேடை.

வேலை யடுத்து மமலை பெற்றும்

விண்ணு டரையுங் காத்தருளி

விவைவாய்க் திருக்குங் கடம்படர்ந்து

வேலா டிவருந் தன்மையினுந்

சில மிகுந்த முருகனைப்போற்

செழிக்குங் கவுண்டி வியந்தியான்

நிடவான் புதழ்நா கய்யகுரைச்

சீமான் மகிழும் பூதரமே

கோல மிகுந்த பஞ்சணையிற்

கூடா மாதர் தமைக்காயுங்

குணமா மதியைக் குளிரி பென்றுங்

கூறு வழித வெண்ணென்றுஞ்

சூல மாக வெணக்குரைத்த

தாதி யருஞ்சு தாதியரே

தண்ணி னவென் றுரைக்குமிர்தச்

சுகத்தார் முழுவஞ் சுகத்தாரே.

யானைக்கும் கவுண்டினிய நதிக்குஞ் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

கோடு தாங்கி மணியலைத்துக்

கொண்டு மோடை சேர்ந்துலவிக்

குணமாய்க் காலிற் சென்றேறிக்

குறிக்க வளமுங் கொண்டசுனா

னீடு கரத்து மால்யானை

நிகருங் கவுண்டி னியந்தியா

னிசவான் புகழ்நா கய்யதுரை

நீதன் மகிழும் பூதரமே

தோடு லாவுங் காவாயே

சுகந்தந் தெனையுங் காவாயே.

துய்ய பலவி னரும்பலமே

சூழ்ந்து காக்கு னரும்பலமே

ஆடு வனத்துக் கூடாவே

யனந்தா னருந்தக் கூடாவே

யடர்ந்து வாழு முள்ளுடையே

யட்டா சரியு முள்ளுடையே.

பாவலருக்கும் முட்டகாட்டுக்குள் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

கவிகன் மிகவும் பழக்கமுற்றங்

கரிய பிரசங் கத்தினயங்

காட்டிப் பலவா கிப்பதனாற்

கனகா வியமும் கைக்கொளலாற்

புவிமோர் புகழும் பாயலர்போற்

புனிதம் பெறுமுட் டகாடன்

பூமான் புகழ்கா கய்யதுரை

புயம்போ லெழுந்த பூதாமே

அவிரு முரு மதிக்கலையே

யாரு முரு மதிக்கலையே

யங்கே யிருக்கு மரும்பிடியே

யார்தங் குவன்வே னரும்பிடியே

நலியே வளர்மஞ் சாடிகளை

கவிலவா பெவருஞ் சாடிகளை

கைமலர் மலர்கோர் தாதினமே

கலஞ்செ டான்மா தாதினமே.

சந்திரனுக்கும் முட்டகநாட்டுக்குஞ் சிலேடை.

வனமா யங்கங் கலைசேர

வானத் திசைந்து மானமுற்று

மகர ராசி கார்க்கடகம்

மருவிச் செழுமா துளங்காயுங்

கனமும் பெறலாற் சந்திரன்போற்

காட்டுந் திருமுட் டகநாடன்

கனவான் புகழ்நா கய்யதுரைக்

காமன் மகிழும் பூதரமே

(மன்மதன்றேருக்கு வந்து என்ற பேர்வந்த காரணம்.)

தினமு மநங்க ளார்ந்துவருந்

தேராம் பொதிகை நறுந்தென்றல்

சேரா மாதர் மிகவருந்தச்

சிறி ரவிக்கை தனைப்பீறி

மனமுந் தனமுங் கலக்கமுற

வளர்க்தே விம்மப் புலிபோல

வந்து பாய்வ தாலதற்கு

வந்தென் றெருபே ருரைத்தாரே.

(௨௧)

பிரமதேவனுக்கும் மயிலுக்குஞ் சிலேடை.

சிறைமே லிருக்கு நான்முகமுஞ்

சேரு மண்டங் களைப்படைக்குந்

திருமா லாலும் வந்துலலித்

திகழ வன்னம் பொருந்தியதா

னறையார் கமலப் பொருட்டுறையு

நாதன் போலு மயிலுலனி

நயங்கு லாவு முட்டக நன்

னாட்டுக் கதிபன் யாவருக்கு

மிறையோன் புகழ்நா கய்யதுரை

யென்று மகிழும் பூதரமே

(மன்மதன் முரசுக்கு வேலை யென்ற பேர்வந்த காரணம்).

யிரையும் வாரி மலர்ப்பகழி

யென்மேல் வாரித் தொடுப்பவனுங்

கறையு முரசா யி நந்துமைப

லாக மாதர் தமைவருத்து

மதுவே வேலை யானதன

லதனை வேலை யென்பாரே.

கோயிலுக்கும் மருதூர் நகருக்குஞ் சிலைடை.

திருவா கியுமந் திரியுமுற்றுச்

செழுவா கனமும் பொருந்திதிதந்

திரஞ்சேர் மணியங் காட்டியங்குச்

சேர்ந்து மனிதர் கும்பிடலாற்

பரும மேவுங் கோயிலைப்போற்

றழைக்கு மருதூர் புரந்தருந்

தளவான் புகழ்நா கய்யதுரைச்

சாமி மகிழும் பூதபமே

(மன்மதனுக்கு மதன் என்ற பேர்வந்த காரணம்).

யிருளா மதயா னையைநடத்தி

யேதா மதமுஞ் செய்யாம

லிதமாய் மனச்சம் மதமாறி

யேதா மதநர் தனைமடித்து

மருவா மாத ரிடத்தில் வந்து

மயங்க மாரன் மலர்ப்பகழி

பதமாய்த் தொடுக்கு மதனாலே

மதனென் தவனைப் புகல்வாரே.

பொன்னுலகத்திற்கும் மருனார் கருக்குஞ் சிலேடை.

பின் அடி முதன்மடக்கு.

பொன்னி னுடன்கற் பகத்தாரும்

புகழ்சேர் சங்க நிதியாரும்

புலவர் கருஞ்சேர்க் துலகிமிகப்

பொருந்த வளவா மணம்விளங்கிற்

துன்னி யதனாற் பொன்னுலகாய்த்

தோன்று மருதூர்க் கதிபதியாக்

துரைநா கயதெய் வேந்திரவுத்

துங்கள் மகிழும் பூதரமே

வன்னம் படருந் தோகாய்வேன்

வன்னம் படரும் பொறுப்பேபேன

மான்ங் கொடுக்கு மால்வரையே

மான்ங் கொடுக்கும் வகையறியாய்

இன்னந் தாங்கற் சேர் மனையே

மின்னந் தாங்கற் சொல்வாரே

மினிக்குப் பாகும் வெறுத்தேனா

மினிக்கும் பாகும் பேசுதற்கே.

மோகராவுக்கும் மருதூர் நகருக்குஞ் சிலேடை.

அரிய வரையும் பொருந்தியதா

ஹகார் நன்கயும் பெருகியதா

ஹரும் புகழ்மா தங்கமென்று

மங்கை யுலவி யிருப்பதனா

ஹரிய தங்க மோகரா வென்

ஹோது மருதூர்க் கதிபதியா

யுற்ற முகனா கய்யதுரை

யுவக்கும் பெரிய பூதரமே

விரகநாயகிக்கும் சதுரகிரிக்குஞ் சிலேடை.

விரியு முள்ளங் கலைவாக

மிகவே யச்சம் படர்ந்து கன

வேளம் படுத்து மால்பொருந்தி

வேண்டு மன்னந் தனைநீ த்துத்

தெரியுங் கண்ணா ஸ்ருஷிசொரிந்

திருந்நா யெனைப்போ ஹன்னைவந்து

சேரா திருக்குங் கணவரையே

செப்பாய் தருவின் கணவரையே.

இரதத்துக்கும் முல்லைமாலைக்குஞ் சிலைடை.

பின் அடிமுதன்மடக்கு.

அங்கந் தரத்தை யடுத்ததன

லதிலே மிகுந்த வளம்பெறலா

லணிவண் டிலங்க மேவியதா

வரிய விரைவாம் திருப்புகழ்

தங்கும் பெரிய ரதம்போலத்

தழைக்கு முல்லைத் தொடையணிந்த

தடமார் புயர் கய்துரைச்

சாமி மகிழும் பூதரமே

துங்க வனமே மயலாலே

துங்க வனமே புரியேனே

சோதித் தாரு சேவென்மனஞ்

சோதித் தாரு மாற்றலையே

சங்க விடையே யென்மனங்க

சங்க விடையே மாள்வனத்தான்

தந்தி யான வல்லே நித்

தந்தி யானஞ் செம்பெனே.

மேகத்துக்கும் பாட்டேடைத்தலைவன் புயத்துக்குஞ் சீலேடை.

வண்ணம் படைத்துத் திரண்டெழுந்து

வளர்மின் னாரம் பெற்றிலங்கி

மருவி மிகவி ரம்பொருந்தி

மலையி லோங்கி வந்தத னாற்

ற்றண்ணம் புயல்போ லுதித்தபுயக்

தனின்மின் போலு முல்லையந்தார்

தரித்தோன் புகழ்நா கம்பனரை

தழுவா நாளிற் புதரமே

எண்ணம் பலவாய் நாளிருந்தே

னிருந்தா ரருளா திருந்தாரே

யிரும்பிற் காய்ந்த தகட்டைவிரித்

தென்றா யநுர்பா யென்றபே

பண்ணங் கனிவாப் மாதாந்தந்த

பாகும் பாலங் கசப்பாகும்

பதரா தேயென் றெனக்குரைத்த

பாரார் களுங்கண் பாராபே.

பின் கடைமடக்கு.

தாயாங் கடலை யுழக்கியமந்

தரத்தி னகத்தைத் தணிப்பதற்காய்ச்

சார்ந்து புயத்தை யடுத்திருந்து

சமயம் பார்க்குந் திருமாதர்

வாயாந் கிரித்த தொப்பாக

மனஞ்சேர் முல்லைத் தொடையணிந்த

மகவான் புகழ்கா கம்பலுரை

மதிக்க வளர்ந்த பூதரமே

காயார்ந் திருக்குந் தருவினமே

காணிர் மாயன் தருவினமே

கருதுங் கிரியின் குஞ்சிரே

கலந்தா லேழைக் குஞ்சிரே

துயேரோ ரான முனிவர்களை

தேவாதி மான, முனிவர்களை

தூர்ந்து கவியுந் சென்றிரே

தூ அகிந் சென்றிரே.

பின் அடி முதன்மடக்கு.

கள்ளை போலப் பறந்துமொன்றா

கிரீடந் தூசி படநொறுக்கிக்

களம்பிப் பரிவாய் வருதலினாற்

கள்ளை தூசி பரியெனப்பேர்

கொள்ளும் புரளி யானெவர்க்குங்

கோமான் புகழ்நா சய்துரை

குலவுங் கிர்த்தி போல்வளர்ந்தா

கோல மிகுந்த பூதமே

யுள்ள மலைத்தே னிருந்ததனா

லுள்ள மலைத்தேன் பார்த்திருந்தா

யும்ப லாருந் தகமையினா

லும்ப லாரும் பழிக்கவைத்தாப்

வெள்ளம் புதைப்ப தாலுழலை

வெள்ளம் புதைப்ப தறிந்தி ஈந்தாய்

மேன்மை கிடைத்த தாலெனக்கு

மேன்மை கிடைக்கச் செய்வாயே.

வேறு.

குதிரையின் சிறப்புரைத்தல்.

தண்டை யோசை கொண்டல் கீறி

யண்ட கோள மண்டலே

தண்ட மீது கொண்டு தாண்டிர

சண்ட மாகி யண்டலார்

மண்டை துண்ட மாக வெற்றி

வந்த குந்தி லிப்பரி

மன்ன னாக யேந்தர ராச

தென்ன வன்வ ரைக்குளே

அண்டு மேக மேபுவிக்குள்

யானு மேக மாகினே

னனோந் திருந்த மயில்களையென்

மனந்தி குந்த மொழியிரே

கண்ட மேதி பங்குலங்கள்

காறு மேதி பங்குலே

காவி லம்புல் வாழ்மதன்ம

காவி லம்பு பாடிதே.

இதுவுமது.

வட்ட மிட்ட தட்டி யெட்டி

யட்ட திக்கு முட்டியே

மட்ட றக்கு தித்ததுட்டர்

பற்றெ றிக்க வெற்றியே

கட்ட ரைக்கு னுற்றவாசி

திட்ட மாக வேறினோன்

கத்த னாக யேந்தர ராச

சித்த சன்வ ரைக்குளே

யிட்ட வஞ்சி யேமினார்கள்

திட்ட வஞ்சி மெலேவனோ

விசைய வாளி யேவிலேவனென்

மிசைய வாளி யேவினான்

கட்ட மேவு தத்தியே

கிலேச மேவு தத்தியே

கோத்தெ முத்த கோகனே

கிராத ராவர் கோகனே.

யானையின் சிறப்புரைத்தல்.

துட்ட ரைத்து ரத்தி யம்மி

யிட்ட ரைத்த தென்னவே

தொட்டி முத்த முத்தி யெற்றி

விட்ட ரைக்க ணத்திலே

திட்ட மிட்ட கொட்ட முற்ற

வெற்றி மெய்க்க ளிற்றினுன்

சில னாக யேந்தர ராச

சித்த சன்வ ரைக்குளே

சட்ட மிட்ட தாரை யேந

லிட்டம் வைப்ப தாரையே

தத்தி வந்த நாவி யேதி

கைக்கு மென்ற னுவினே

இட்ட முற்ற வருண மேந

கைக்கு முற்ற வருணமே

யெங்கு மேவு கலக மேசொ

விங்கு மாதர் கலகமே.

இதுவுமது.

பின் அடி முதன்மடக்கு.

எத்தி றத்தை புற்றெ திர்த்த

சத்து ருத்த ளத்தையு

மெற்றி நெற்றி சிற்றெ திக்க

மொத்து தற்கு மெய்த்தடி.

கைந்த லத்தில் வைத்தி ருக்கு

மத்த கக்க ளிற்றினுன்

கத்த ளாக யேந்தர ராச

வுத்த மன்வ ரைக்குளே

முத்தி னங்க னேமொ ழிந்து

முத்தி னங்க ளாகுதே

முருகு தில்லையேயுனக்கு

முருகு தில்லை யேமனம்

மெய்த்த வத்த ரேயு டம்பு

மெய்த்த வத்த மெய்தினேன்

மேதி னிக்கு னூற்ற பாறு

மேதி னிக்கு தென்படு.

(111)

வேறு.

சிவனுக்கும் கோடிக்குஞ் சிலேடை.

தைய லொருபான் மருவி யதாற்

சார்ந்தோர் காலி லாடியதாற்

றவளம் பெருகுந் சங்குலவித்

தனிக்க வேணி யடுத்ததனால்

வையம் பணியு ம்சனைப்போல்

வயங்கும் வெள்ளைப் பங்கரைடால்

மன்னன் செயலா கய்யதுவை

மருவா நாளிற் பூதரமே

மைய லடைந்து நீயி ருந்தார்

மைய லடைந்து நானி ருந்தேன்

வனத்தை யடுத்தாய் நிமிசுந்த

வனத்தை யடுத்து நானிருந்தேன்

வெய்ய வனங்க நியெடுக்க

வெய்ய வனங்க னெனையடுத்தான்

வெண்ணி லாவை நியெடுக்க

வெண்ணி லாவை யுத்தேனே.

பின் அடி முதன்மடக்கு.

திங்கள் வதன நமது துரைச்

சீமான் போலும் வல்லவர்கள்

செகத்தி விலையென் நேமதித்துத்

தெய்வேந் திரன்றன் மாநகர

மெங்கும் பார்க்கச் செல்வதுபோ

லெழுந்த வெள்ளைப் பக்கரைடா

லேப்ந்த செயநா கய்யதுரை

யென்று மகிழும் பூதரமே

யங்கங் கோடிப் படர்கொடியே

யங்கங் கோடி யிருப் பேனே

வரிதாய்ப் பறக்குந் தேனினமே

யடியாள் சேவித் தேனினமே

தங்கும் பல்ல மேதாயர்

தங்கும் பருந் தூற்றுவரே

சாரல் விளைந்த மாதிரையே

சலிப்பே னின்ற மாதிரையே.

மேகத்துக்கும் மணமுரசவாத்தியத்துக்குச் சிலேடை.

அண்டி வாரு நெருங்கி மிகுந்

தடிக்கும் பழக்க முற்றேபின்

னருஞ்சக் கரத்தைப் பொருந்தினதா

வவனி முழுதுந் தொனிகேட்கக்

கொண்டல் போல் மணமுரசங்

குமுறி முழங்கும் வாசலினுள்

கோயான் செயநா கய்யதுரை

குணம்போல் வளர்ந்த பூதரமே

வண்டு முழங்குங் கடம்பினமே

மதன முழங்குங் கடன்முரசே

மரத்திற் குதிக்க வருங்கவியே

மதியங் குதிக்க வருந்துவனே

கண்ட கடமா னேறியே

கனசங் கடமா னேனறியே

காவிற் முனரே மையலேறும்

கலைகற் முனரேன் கண்டாயே.

கோடைமுரசவாத்தியச் சிறப்புரைத்தல்.

வந்த பேர்க்கு நாமருள்வோம்

வாரு மெனவே யழைத்துமன்னன்

மகிழ்ந்து கொடுத்தற் கிடாக

மாட்டோ மெனவே தருநான்

சந்த தழுந்தான் கொடைமுரசுந்

தழங்கிக் தொனிக்கு முன்றிலினான்

றனவான் செயநா கப்பதுரைச்

சாமி மகிழும் பூதரமே

கொந்து ளாவு மதுகரமே

குவித்தே னுனக்கெ மதுகரமே

கொண்டறி ரண்டுந் தினமழையே

கோமான் தனைமிக் தினமழையே

சின்தை மகிழ்மான் சினத்தடமே

செய்தான் மதனன் சினத்தடமே

தினமுந் தாய்வாய்த் திட்டுகளே

சிறியான் பொறுக்கென் றிட்டுகளே.

படைமூரசவாத்தியச் சிறப்புரைத்தல்.

பொன்னு டதனி விர்திரனும்

புனியின் மருவார் பன்னிபரும்

புந்தி சலிக்கக் கழுவினமும்

புகழு மரம்பை மாதர்களு

முன்னே மகிழத் துலங்குபடை

மூரசந் தொனிக்கு முன்றிவினன்

முருகன் செயநா கய்யதுரை

முழுது மகிழும் பூதரமே

புன்னு லெனக்கும் பயனிலையே

யொன்றுத் தெரியேன் பயனிலையே

யொருமித் துருவாப்த் திரண்டாயே

யொருமித் துருவா யெனக்கிருநீ

தன்னு லெழுந்து வந்தனையே

தற்கா வுனக்கு வந்தனையே

தனித்த வரையே வசைசொல்வெந்

தனித்த வரைவா யடைப்பாயே.

மலையினிடத்து தலைவி இரங்கிக்கூறல்.

நினைக்கு மடியார் சிந்தைதனி

னீங்கா திருக்குந் திருமால்கை

நெடுஞ்சக் கரம்போ லஞ்சாரை

நெஞ்சைப் பிளக்கு மாணையினான்

றனக்கே நிகர்தா னாகவளந்

தழைக்கு மருதார் தனைப்புரக்குந்

நரும னாக யேந்திரவு

தாரன் மகிழும் பூதரமே

யெனக்கே தாயர் தோழியர்க

மெல்லார் மனதுங் கன்மனதென்

மெண்ணி யெனது வருத்தமெல்லா

மெடுத்தே யடுத்தான் பாலுரைத்தேன்

கனத்தே யுனது வடிவமெல்லாங்

கல்லா யிருப்ப தாலுமொருக்

காலு யிருக்க யினகொன்பாய்க்

கருணை புரிய மாட்டாயே,

அடி முதன்மடக்கு.

தரமே தெரிந்த கனவான்சுந்

தரமே மிகுந்த மகவான்மந்

தரமே நிகர்த்த புயமால்கந்

தரமே நாணக் கொடுப்போன

தரமே யாலி னிலையிடையந்

தரமே மதிமா முகந்தான

தரமே விழி மடந்தையரா

தரமே செயர்வே மதிகவெற்றி

தரமே திரிவோர் போற்றுகந்

தரமேன் மையினுன் முல்லையந்தார்

தரித்தோன் செயரா கய்யதுவை

தழுவா ளாளிற் பூதரமே

பரமே சுரணைச் சலிப்பேனம்

பரமே மெலெக்க மெலிவேன்பம்

பரமே போலச் சுழல்வேனன்

பரமே மெலெக்கண் பார்ப்பாயே.

அடிமுதன்மடக்கு

சனமே துதிக்கும் ரத்நசிம்மா

சனமே படைத்தோன் ரஞ்சிதவ

சனமே யுரைக்குந் துரைசுகபோ

சனமே செயுமிந்திரனரவா

கனமே கவிஞர் தமக்குதவிக்

கனமே பெருகுங் கிர்ந்திபரன்

கனக வரைநேர் நாகயமால்

கலவா நாளிற் பூதரமே

தனமே புடைந்துப் பால்பழமோ

தனமே வெறுத்துச் சந்திரவ

தனமே வாடி யெவருக்கும்வந்

தனமே செய்தேன் மதன்கணைவி

தனமே கொடுக்க மணம்பெறுசந்

தனமே யணியேனுனக்கருள்வேன்

தனமே மருதூர்க் கதிகதுரைத்

தனமே ஸவர்க்குச் சொல்லாயெ

2693

இடைமடக்கு

தனது பேரை நிதம்புகழா

தாரைப் பேரை யாவெனவுஞ்

சாற்றும் பேரை யாதரித்துத்

தனக்கும் பேரைப் பெருகவைத்து

மனது மகிழுவ் கட்டாரி

மதவே ளெனுநா கய்யதுரை

மதவே முத்தின் மேற்பவனி

வந்தா னவனைக் கண்டுவிடுத்த

னெனது சரியுங் கருங்குந்த

லினின்மஞ் சரியு மோலகலை

யெல்லாஞ் சரியும் படியாயென்

லிடம்வா சரியுஞ் செய்துபின்னுஞ்

சனத மேவி மதன்பகழி

தனையு மேவி விடநானுந்

தனித்து மேவி காமமுற்றுச்

சயிலமே விண்டு ரைத்தேனை

அன்ன சத்திரத்துக்கும் சதூகிரிக் குஞ் சிலேடை

பின்அடி முதன்மடக்கு.

சேர வனமோர் பாலனையுஞ்

சிறக்க மிகுந்தோ சையும்பலவாய்ச்

செந்தேன் குளலு மப்பளமுந்

திகழ்பாயசமுந் கனவடையு

மார வருளும் புதுமையினு

லரசர் பெருமான் றமிழருமை

யறிந்தோன் செயநா கய்யதுரை

யனசத் திரம்போற் பூதரமே

பாரமாத விக்குலமே

பாரமாத விக்கு தென்பேன்

* பட்டமேமை யலுக்குளகப்

பட்ட மேனி யினைப்பேலே

சார லேகண் பாரடர்த்து

சார லேகக் கானேனே

† தாரா தரமே பலர்களுநொந்

தாரா தரமே படைத்தேனே

(சுந.)

பூதரவிலாசம்

அகத்திய முனிக்கும் வேலுக்குஞ் சிலேடை

பின்கடை மடக்கு

உகந்து மலையப் பாங்காக

வரைவா யிருந்து கடனீரை

யுண்டு வரையை யுள்ளடக்கி

யுபந்த கேள்வி யகத்தியன்போற்

றகுந்த வடிவே லேந்துகந்த

சாமி பதத்தைத் தினம்பணியுந்

தனவான் செயரா கம்பதுரை

தழுவா நாளிற் பூதரமே

புகுந்து மதனா டம்பரமே

புரிந்து சமரா டம்பரமே

பொல்லாச் சகியர் சும்பாளே

புளிக்குந் தேன்கைக் சும்பாளே

மிருந்த கலசேர் தானவனே

வெறுந்துன் மார்க்கத் தானவனே

வேலை யொலியு மாறாதே

விரும்பு மோக மாறாதே

மேகத்துக்குந் திருமாலுக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

வாரிப் பயத்தை யருந்தலுற்று

வடிவங் கருமை காட்டிவரு

மாலி நிறைந்து மாமின்னு

மருவ லாலுங் கொண்டலைப்போற்

பூரித் திருக்குந் திருமலைப்

போற்று நேச னுலகமெலாம்

புரக்குஞ் செயநா கய்யதுரைப்

போசன் மகிழும் பூதரமே

பாரித் திருக்குநீ வருணன்

பாரித் திருக்குந் தவிர்ப்பாயே

பலவந் தடுக்கு நீகவலை

பலவந் தடுக்குந் தடுப்பாயே

சாரிக் கணமே நீயெனக்கு

சாரிக் கணமே செய்வாயே

தரணி யார்க்கு நீயேசந்

தரணி யார்க்குஞ் சொல்வாயே

கடலுக்கும் ஆவணங்களுக்குச் சிலை

பின்கடை மடக்கு

சங்க நிறைந்து வங்கமுற்றுத்

தந்திக் கோடுர் தரங்காட்டித்

தானே யரிதா ரந்தோன்றித்

தழைக்குங் கடல்போ லாவணங்க

ளெங்குர் துலங்குர் திருமருதா

ரென்றும் புரக்குங் கட்டாரி

யெங்கோன் செயநா கய்யதூரை

யினிதாய் மகிழும் பூதரமே

துங்க முடன்வாழ் காடைகளே

சோரு தெனக்கிங் காடைகளே

குழு மருத வஞ்சினையே

துணிவு கூற வஞ்சினையே

தங்கி யிருக்கும் வனத்தத்தையே

தடுப்பாய் வந்த வனத்தத்தையே

சார்ந்து புடையில் வாழுமிட்பே

தணிக்க வரிதோ வேளிடும்பே

மாலுக்கும் சிவனுக்கும் மாதருக்குஞ் சிலேடை

அஞ்சக் கரத்தைப் பொருந்துதல்போ

லஞ்சக் கரத்தைப் பொருந்தியதா

லரிய விடையிற் றோன்றுதல்போ

லரிய விடையுந் தோன்றுதலாற்

கொஞ்சங் கலையுந் தாங்குதல்போற்

கொஞ்சங் கலையுந் தாங்குதலாற்

குணமா தங்கங் காத்ததுபோற்

குணமா தங்கப் பணிபெறலாற்

செஞ்சொன் மாலு மீசனும்போற்

றிகழு மாதர் குழா நடுவிற்

சீமான் செயநா கய்யதுரை

சிவிகை மீது வரப்பார்த்தேன்

கஞ்ச மலரை வேள்விடமோ

கஞ்ச லெனவே கிளம்பியென்றே

கஞ்ச லனமாய் நழுவினதுக்

கஞ்ச மதியா பூதரமே

பின் அடிமுதன்மடக்கு

அனங்க னரும்புக் காரனிவ

ஓர்க்குத் தயாள முள்ளதுரை

யளகா திபனி சனுக்குநட்பா

னதநல் லோர்நட் பானிவனா

மெனவே யெவருந் துதிக்கவரு

மியலார் பதிசத் திரபதியா

மெங்கோன் செயநாகயதுரை

யென்று மகிழும் பூதரமே

தினமுங் கலப்பா னதையெணிரைந்

தினமுங் கலப்பா லருந்தாமந்

சித்தங் கலந்து பலபலயோ

சித்தங் கலந்து திரிவதல்லாந்

கனவி னாவு முலர்ந்தெனது

கனவி னாவுந் தடுமாறிக்

கருத்த னையுமே யெண்ணியென்றன்

கருத்த னையுமே வெறுத்ததுவே

ஆம்மன் கொண்டாடியின் வடிவுக்கும் சோலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் கடைமடக்கு.

கரஞ்செந் தளிராய்க் கொடிபிரம்பாய்க்

கரகமேசெவ் விளநீராய்க்

கமழ்பூங் குழையுங் கொண்டுநிதங்

காலா லாடு நறுஞ்சோலை

பரஞ்சே ரம்மன் கொண்டாடி

வடிவைக் காட்டுந் தென்மருதூர்

மன்னன் செயநா கய்யதுரை

மனது மகிழும் பூதரமே

நிரஞ்செந் திருக்கு முயல்வாயே

தெனியும் படிக்கு முயல்வாயே

சீறும் புலியின் கனவாலே

தினமு மெய்தேன் கனவாலே

தரஞ்சே ராளிந் தென்னகமே

தழுவ நீனைக்கு தென்னகமே

தந்தா வளத்தி னிருந்தாளே

தாயும் பகையா யிருந்தாளே

(4-4)

சதுரகிரிக்கும் பாட்டேடைத்தலைவன்வரும்பவனிக்குஞ்சிலேடை

பின்கடை மடக்கு.

ஆர்வல் லியங்கள் பிலக்கடமா

னங்கு லாவப் பொருந்தானை

யடாச் சிலம்பு மாமயிலு

மாரு மெடுக்க வெண்கவரி

நேர்நின் நிலங்கி யங்குடைக

ணைருங்கச் சினக்கும் பரியுலவ

நிறைவாங் காவு மிசைகாட்ட

நேரா மதனன் முதற்பகழித்

தார்நின் நிலங்கும் புயசயிலன்

றனவான் செயநா கய்யதுரைச்

சாமி யுணைப்போன் மதயானை

தன்னிற் பவனி வரப்பார்த்தேன்

பொர்வேள் வந்தெ திருமலையே

பொறுக்கேன் வருகதிருமலையே

போக்கா தினம திருமலையே

புரிவாங்குநனை திருமலையே

இந்திரனுக்கும் பாட்டுடைத்தலைவன் வரும்
பவனிக்குஞ் சிலேடை.

அரிய வழத வசனருஞ்சூழ்ந்

தாருஞ் சசியின் மணம்பொருந்தி

யாடி வருமா தருநெருங்கி

யங்கே வெள்வா ரணங்குவ

வரிய மேன கையுந்துலங்கி

யோதும் பெருவச் சிரமூமின்ன

வுருள சியுமே யிலங்கிமன

துவந்து மலர்மான் விளங்குபுயத்

திருமால் பெருமா நென்மருதூர்ச்

சீமான் செயநா கய்யதுரை

தெய்வேந் திரன்போற் றண்டிகைமேற்

நெருவிற் பவனி வரப்பார்த்தேன்

நரவேள் விடுத்தான் சிற்சிலம்பே

தாங்கேன் காலிற் பொற்சிலம்பே

தயவா யெனது நெஞ்சிலம்பே

கையரை நினையேன் வன்சிலம்பே.

பின் கடைமடக்கு.

மேகங் கறுக்கும் படிக்கொடுத்து

மிகவுஞ் சிவந்த மலர்க்கையினால்

வீமன் றனக்குத் துடைதட்டி

விசயன் றிருத்தோர் நடத்தியமால்

பாகம் பெருகுந் தமிழறிவிந்

பனவான் கனவான் பாக்கியவான்

பலவான் செயநா கம்பதுரைப்

பாண்டியன் மகிழும் பூதரமே

யேகுங் கரடி யிருகாதே

யிளங்காற் றமர்ந்தே யிருகாதே

யெழிலார் மஞ்ஞைந் திருமுகமே

யெனக்கு வரை யார்திருமுகமே.

வேகம் பெறுமா வம்பிடரே

மின்னார் புரிவார் வம்பிடரே

வேண்க வடமா னின்றலையே

விடியக் காணை னின்றலையே.

அடி முதன்மடக்கு.

தீரா சரச துரையேவந்

தீரா வாரும் வாருமென்றுந்

தென்னு மையலைத் தீராந்

தென்னு கருணை புரியுமென்று

மாரா நாக யேந்திரன்கு

மாரா செயநா கப்பதிட

மன்னு வெனவு மின்னார்கள்

வணங்க நானும் வணங்கிநின்றேன்

பாரா வாரத் தொரியாதும்

பாரா வாரஞ் செய்ததுவே

பாவை யகமா னதனுஸப்

பாவை யகந்துந் திடச்சகியேன்

வாரா தரவு மதியையுண்ணா

வாரா தரவு முலைக்கிலைய

மலையே யுரைத்தேன் மையலின்கம்

மலையே யுருகித் திரப்பாயே.

கடைமடக்கு.

ஆளும் பெரிய கட்டாரி

யனைக்கு மிடையான் கட்டாரி

யலர்மீ துறைவான் கட்டாரி

யங்கூர் மருதூர் கட்டாரி

காரு லாவு மழகரிரு

கமலப் பதத்தைத் துதித்துவருங்

கனவான் செயநா கய்யதுரைக்

காமன் மகிழும் பூதரமே

யெரு லாவுங் காத்தேனே

யெழை யுனையே காத்தேனே

யெழிலார் திருக்குங் கேசரியே

யியற்றார் மனதுக் கேசரியே

பொரு லாவுங் கைவரையே

புகழ்வே னெப கைவரையே

புல்லை கன்ன மதன்விடவே

புனம்பு லென்கு மதன்விடவே

மடக்கு.

கந்த னிருபா தந்தின மு

கந்த நிருபா தந்திர ம

காவ லவனே தென்மருதூர்க்

காவ லவனே யென்றெவருந்

சிந்தை யாரப் புகழும் தி

செயவா னயவான் சத்குணவான்

சீமா னெனுநா கய்யதுரை

சித்த மகிழும் பூதரமே

சொந்த மெனவாழ் * வல்லுளி யே

தொடும்வே ளம்பும் † வல்லுளி யே

சுருண்டு கிடக்கு மாசுணமே

சுடுமே திமிர்ந்த மாசுணமே

வந்து லாவு மப்புற வே

வருந்தி னேனக னாப்புறவே

வான்மட் டியார்த தணக்கிலையே

வண்போ னதுவுங் கணக்கிலையே.

(௩௩)

* வல்லுளி—பன்றி.

† வல்லுளி—வலிய கல்லைத் துளைக்குமோராயதம்.

பூதரவிலாசம்

பாட்டுடைத்தலைவனது நாவிற
கலைமகள் வந்திருத்தற்குக் காரணமுரைத்தல்.

பின் கடைமடக்கு.

தனது நாதன் சிரமிழந்து

தந்தை யிடத்தில் வாதுசெய்து

தானே வேத மொழிந்துபொய்யுந்,

சாற்றி னெனென் றவனைவிட்டு

மனது மகிழ்ந்து வந்தகலை

மானை நாவிற குடியிருக்க

வைத்தோன் செயநா கய்யதுரை

மதிக்க வளர்ந்த பூதரமே

யினிய மயிலின் பார்ப்பிரே

யேழை தனைக்கண் பார்ப்பிரே

யேறி யுலவு மரைக்கணமே

யினிமே னுனு மரைக்கணமே

தனியே யிருக்கென் செழுமுன்னையே

தங்கா வசைப்பெச் செழுமுன்னையே

தாவிப் பறக்குங் கஞ்சனமே

தரியன் கண்ணுக் கஞ்சனமே.

பாட்டுடைத்தலைவனது புயத்திற்றிருமகள் வந்திருத்தற்குக்
காரணமுரைத்தல்.

மடக்கு.

மாயோன் றிருடன் குறளன்வஞ்சன்

வலுத்த தடியன் கம்பெடுத்து

மாடு போய்த் து மண்டையுண்டு

வடிவப் கறுத்தோ னென்னெறுத்து

நியே கனவா னென்றவந்து

நின்ற மனைவப் புயத்தில்வைத்த

நிசுவான் செடநா கய்யதுரை

நித்த மகிழும் பூதரமே

நேயே திலக மேறுதலின்

நேலே திலக மேதரினேன்

நேயும் பதங்க மேயெனக்கு

மிகவும் பசுப்ப தங்கமுமே

காயே கதம்ப மேழுலகிற்

கமழும் கதம்ப பெயலினேன்

கருதுங் குறும்புன் னீரேயிற்

காமன் குறும்புன் னீரேயிற்.

திருமாலுக்கும் வேலுக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

நாமம் பெருகும் மருவலர்மே

னண்ணு மாமங் கைமேவு

நார் தனையே வென்றுமின்றார்

நாட்ட மதன நேருதவு

நேம மதனார் திருமால்போ

னிலுத்த வேலு னருள்பெருகு

நிசுவான் செயநா கம்பதுரை

நிதழு மகிழும் பூதரமே

சேமர் தழைத்த குயின்மறனைத்

தினம்வந் தழைத்த தறியாயோ

சேருங் * கவந்த மெடுத்தாய்

தி கழிமோ கவந்த நான்காணென்

மாபற் சினத்தை மெடுத்தாய்தாய்

வன்மஞ் சினத்தைப் பொறுப்பேடு

மணக்குங் குமப்பு வெடுத்தாயே

மறக்கும் குமட்டி யனந்தானே.

(௫௮)

தலைவி தன்மீது அன்பு புரியாத சதுரகிரியைப்பார்த்து அதன்
காரணமுரைத்தல்.

மீன மீன மாகவிட்டு

வேலை வேலை யதனையொத்து

விடத்தை விடத்தான் கறுத்ததனை

வென்று வடுவை வடுவாக்கி

மாறு மாறும் படியிதித்து

வந்த விழியார் மையல்கொள்ளு

மதவேள் செயநா கய்யதுரை ,

மதிக்க வளர்ந்த பூதரமே

கானு மதனிற் கொடும்புவியுங்

கடுஞ்சிற் தத்துத் தந்திகளுங்

காவிற் பாயும் பன்றிகளுங்

கடுவு லாவுங் கட்செவியு

மான கொடிய மிருகங்க

ளடுத்தெந் நாடும் பறக்கமுற்ற

யதொற் றுறைய வேழதனக்

கன்பு புரியா திருத்தறிவே.

(௫௦)

மடக்கு.

குன்றுங் குன்றும் படியாகக்

கோடுங் கோடும் படியாய்ம

குடத்தைக் குடத்தை வென்றுவட்டங்

குறையு மதியை மதியாம

வென்று மென்று போனவட்ட

மிட்டுக் களங்கங் களங்கமுற

வெழுதா மரையுந் தாமரையா

யிருக்க வெழுந்த முலைமடவார்

சென்று மருதூர் தலைப்புரட்டுங்

சீமான் செயகா கப்பதுரைச்

செவ்வன் பவனி கண்டுதெரி

சித்தார் காணுந் தெரிசித்தே

னன்று மலைபே யையான

னன்று யகா மழுப்போற்க

னன்று மதிதான் கடவுமத

னன்று தியுமே செம்பெனோ.

(11)

மடக்கு.

வளமே நிகர்த்த கொங்கைசெம்ப

வளமே நிகர்த்த விதழார்வேள்

வளமே பெருகி யுயர்ந்ததந்தா

வளமேற் கொண்டு புரந்தரன்போற்

களப மேவும் புயசையிலன்

கனவான் செயநா கம்பதரைத்

கன்னன் பவனி வரும்போது

கண்டு தொழுதேன் பூதரமே

தளமா கியபூங் கட்டோடே

சாதித் தான்வேள் கட்டோடே

தருமே லிருக்கு மங்கங்கே

சாடி சொலுவா சங்கங்கே

யளிமே வியதான் றிக்காயே

யடுத்தே னுணைந்தான் றிக்காயே

யங்கே யுலவு மாநிலவே

யலர் தாற்றாத மாநிலவே.

மடக்கு.

தாமா வுலக மளந்தபரந்

தாமா நிரைபைக் காத்தமுருந்

தாமா தவரா மாநளனி

தாமா மனுநீ தாமருதுர்ப்

பூமா விசையா நாகயமெய்ப்

புகழா பரணு வேன்றுமின்னார்

போற்றிந் தொழுதார் நானுமென்றன்

பூணுந் சரியத் தொழுதுநின்றேன்

மாமான் சேர்த்து மேவிடமே

மாதா பேச்சு மேவிடமே

மாக மடுக்கச் சென்றாயே

வைதாள் கோவிர் சென்றாயே

சீமான் புயலேர் செம்மலையே

நிர்மலர் வியசு செம்மலையே

செல்லே படியக் கருந்தாயே

சேரா தமயக் கருந்தாயே.

மடக்கு

தூரங்க நடத்தி மருவார்ச

தூரங்க சேனை யழித்தோன்ம

தூரங்க னியும்வாய் கொண்டுபுகழ்ந்

தூரங்க நாதன் றனைத்துதித்தோன்

வரங்கூர் சனகி வடிவழகை

மனத்தி னினைத்துச் சிலைவளைத்து

மணந்தோன் செயநா கய்யநுரை

வள்ளன் மகிழும் பூதரமே

திரஞ்சேர்ந் திருக்குங் காயாவே

சேர்ந்தான் மதியுங் காயாவே

சேனையடுத்த தாவரமே

தெளியும் படிநீ தாவரமே

கரங்கொண் டெயும் போதகமே

கனந்து நானெப் போதகமே

கனிப்பே னெடுஞ் * சல்லியமே

காணும் மாதர் சல்லியமே

(சூந்)

திருமாலுக்கும் சதுரகிரிக்குஞ் சிலேடை

பின் அடி முதன் மடக்கு

ஆன கருந்து வரைபெறலா

லங்கோ தண்ட மடுத்ததனா

லாச மணிபெற் றிலங்கியதா

லரிய வளையு மேந்தியதான்

மான பரனாந் தென்மருதூர்

மதவான் செயநா அய்யனாரை

வரினாந் திருமா னாகுமென்று

வாழ்த்தி வழக்கும் பூதரமே

யேன மேலித் தியமுமெளி

யேன மேக லையும்விடுத்தே

னெலக் காலைய யங்கன் முலை

னெலக் காலைய கணைவிடுத்தான்

முன மாவே மையனாகி

தான மாவே மையனெடுத்தே

சாதித் தாலைய விடுத்தபடி

சாதித் தாலைய விடுத்தான்.

பூதரவிலாசம்

௧௩

பின் கடைமடக்கு

ஆரு மதியில் யுகியல்லா

லாரு மதிய லறிவினுக்கென்

றவனி தான்சொல் லும்புகழ்மன்

னவனி தான முள்ளவள்ளல்

பாரை யளந்து மாவலிதன்

பாடி முடியி லோங்கிவைத்த

பதத்தான் செயநா கய்யதுரைப்

பாண்டியன் மகிழும் பூதரமே

சேரு முயற்சி செய்யலையே

சிலவேள் யோசிச் செய்யலையே

செவியைத் துளைக்கு மோதலையே

தெளிவாபாரு மோதலையே

சோரு மெனக்கிங் கிடைக்கலையே

துரைவா யமுதங் கிடைக்கலையே

தொடுக்குந் தளபத் தாரானே

சுகமாய்க் கிருபை தாரானே

(௧௩)

தலைவி சதுரகிரியைப்பார்த்து இரங்கிக் கூறல்

கல்வி முழுதுங் கற்றோர்க்குக்

காரை நிகராய்க் கொடுத்தணியக்

காரை வணங்கித் தன்னிவணங்

காரை யடர்த்துப் பொற்கமலச்

செல்வி வளருந் திருமருதூர்

செழிக்க வாசு செலுத்துமெங்கோன்

செயநா கய்ய சாமிதுரைச்

சீமான் மகிழும் பூதரமே

நல்ல விசன் மனமகிழ

நலஞ்சேர் கனியை யின்றிருந்து

நானுங் கனிபென் றிரங்காம

ஒரு மதியை யடுத்திருந்தும்

வல்ல மதியை யருளாமல்

வாத மடுத்த தற்குமட்டும்

வாதப் படுத்தத் துணிந்திருந்த

வகையே தெனக்குப் புகல்வாயே.

மடக்கு.

சந்தித் தாரைப் புரந்துகும்பத்

தனத்துத் தாரை கணவனையுந்

தாக்கித் தாரை தடுத்துநூறுந்

தளபத் தாரை யணிந்தபிரான்

வந்தித் தாரணியி லுதித்து

வளருந் திருமால் கோத்திரத்தில்

வந்தோன் செயநா கய்யதுரை

மருவா நாளிற் பூதரமே

சிந்தித் தாரைக் காண்கினுரீர்

சிந்தித் தாரை பொருந்தேனே

சித்தப் பான்மை தவறியுமஞ்

சித்தப் பாக மொழியேனே

முந்திக் காம னுங்கெளியு

முந்திக் காம னும்பொருவான்

முருகு மணிமா லையுங்காதின்

முருகு மணியு மாட்டேனே.

அடி முதன்மடக்கு.

மலைவி லாரை யளித்துமம்பொன்

மலைவி லாரைப் பணிந்துவிசு

வாசங் கவிநா வலர்க்குவைத்து

வாசங் கவிகை தத்தருள்வோன்

சிலைவே ளட்டாச் சரமதனைத்

தியானம் புரியுஞ் செயற்குத்தன்

நிடவான் புகழ்நா கப்பதுரை

சேரா நாளிற் பூதரமே

தொலையா விரகங் கொண்டதுவுந்

தொலையா யிருக்கு தின்னமதன்

றுயரந் தாமேல் வருந்தாத

துயரந் தாமே நீபுகல்வா

யுலைவா யகப்பட் டிடுமெழுகா

யுலைவா யகமு முழல்வேனே

யோதித் தாரே சரியமின்னு

§ ரோதித் தாரே பென்றேனே.

(௬௮)

பாட்டுடைத்தலைவன் குணத்துக்கும் சதூரகிரிக்குஞ் சிலேடை.

பின் அடி முதன்மடக்கு.

தருமஞ் சார்ந்து பொறையடுத்துத்

தனித்த மேன்மை பிரியாமற்

சகல கலைக ணீங்காமற்

றகுந்த வார முற்றதனாற்

குருவி னடியைப் போற்றியருள்

கூர்ந்து மருஞார் தனைப்புரக்குங்

கோமான் செயநா கய்யதுரை

குணம்போ விருக்கும் பூதரமே

மருவா ரகிலே நட்புடையார்

மருவா ரான தறிந்திலையே

வருந்தி னகர னேயடியார்

வருந்தி னகரம் பழியாதோ

தருமே வியசார் பேயெனைமா

தருமே வியந்து கொள்ளாரே

தங்கும் புடையே சகிமாதர்

தங்கும் புடையே னல்லேனே.

மடக்கு.

தவிலு முழங்கப் பேரிகையுந்

தழங்க முரசந் தொனிக்கமிரு

தங்கஞ் சங்க மோலமிடத்

தாரை பூரி சல்லியு

மெவையு மதிரத் தத்தியின்மே

லெங்கோன் செயநா கய்யதுரை

யெய்தும் பவனி கண்டுபணிந்

திருந்தே னுயர்ந்த பூதரமே

யிவருஞ் செயலை யின்றளிரே

யென்றன் செயலை யின்றறியா

யிலங்குங் கடக மேகரத்தி

லிசையுங் கடக மேயணிபே

னவிலுங் கடமை யேராக்க

நாளுங் கடமை யேயாகு

நாடுஞ் சகுன மேமருவ

நல்ல சகுன மிதுதானே.

மடக்கு.

பாத கமலத் துணைபணிந்தோர்

பாத கமலத் துணையாமற்

பரத்தை யருளித் திகழ்பீதாம்

பரத்தை யணிமா லருள்விரும்பும்

போத நிதமு மொருகுடைக்கீழ்ப்

புவனம் புரக்க மகுடமுடி

புனைந்தோன் செயநா கய்யதுரைப்

பூமான் மகிழும் பூதரமே

கோதி லாக்க விக்கணமே

கூடி வாழ்க விக்கணமே

கோமான் றனது திருத்தாரே

கொடுக்க மனதைத் திருத்தாரே

மாதர் பலருஞ் சடைத்தாரே

மாதாக் கரும்பேச் சடைத்தாரே

வலாதாங் கவிடை யருக்கரமே

மதனன் வாளி யருக்கரமே.

(௭௧)

மடக்கு.

அஞ்சா ரங்கந் தனைத்துணைக்க

வஞ்சா ரங்கந் தனைவாங்கி

யம்பு விடுத்துச் செயம்பெருகி

யம்பு வியில்வா டெங்கோமான்

பஞ்சா யுதத்தி லொன்றெடுத்துப்

பார்த்தன் றனக்கு முழுக்கிநின்ற

பலவான் செயநா கய்யதுரைப்

பாண்டியன் மகிழும் பூதரமே

மஞ்சார்ந் திருக்குஞ் சோலைகளே

மயலாற் பரிபோச் சோலைகளே

மகிழ மாத்நாக் கோதாயே

மருவ வவருக் கோதாயே

செஞ்சா ரங்கக் கன்றிரே

தேற்றி டாத கன்றிரே

சேரு மயிலின் பெருஞ்சிதையே

சிற்சே னிருக்கை பெருஞ்சிதையே.

(௭௩)

மடக்கு.

இக்கந் தனுக்கு நிகராணை

யிசைந்து வாழ்வ தாலெனவு

மிக்கந் தனுக்கு நிகராவென்

றிசைத்த றிருவம் புயத்தாலென்

றெக்கு வலைய மும்புகழு

மெங்கோன் செயநா கய்யதுரை

யெய்தும் பவனி தனைப்பார்த்தே

னெல்லை யடுத்த பூதரமே

மிக்க கலையைப் பாயசமே

வேம்பா மெனக்குப் பாயசமே

விண்ணார்ந் திருக்கு மோராரே

மேவச் சிறிது மோராரே

நிற்கும் புனித மாதவனே

நிலவா னதுவு மாதவனே

நீண்டு படரு மென்பிறப்பே

நினைக்கிற் கொடிதா மென்பிறப்பே.

(௭௩)

மடக்கு.

அனங்க எனமுந் தருந்துரையே

யனங்க எனமுந் தனியாயோ

வாழி தரித்த கையாரீ

யாழி தனையு மடக்காயோ

தினங்கத் தனையே பணிந்துவருஞ்

செயனே புகழ்கா கப்பதனஞ்

செயனே யெனவு நின்றதெரி

சித்தே நுயர்ந்த பூதரமே

யினங்கை வளையைக் கண்டேனோ

வினிக்கு திலையே கண்டேனோ

விபைக்கு நீரைக் கண்டேனோ

வேந்தல் கவிக் கண்டேனோ

மனந்தா னெருபா விலையாதே

மாதர் தமக்கை விலையாதே

மனஞ்சேர் களபம் பூசலையே

மாதா விளைத்தாள் பூசலையே.

மடக்கு.

வாசித் தியாகந் தெரிந்தவர்க்கு

வாசித் தியாகந் தந்தருளி

வல்லார் தனத்தா ருடன்கூடி

வல்லார் தனத்தா ருடன்கூடி.

நேசித் தனகா புரிபோலு

நிறைந்த மருதூர் தனைப்புரக்கு

நிருபன் செயநா கய்யதுரை

நெஞ்ச மகிழும் பூதரமே

தேசந் நெழுந்து வந்தாயே

சினக்கு மீன்ற வந்தாயே

சிலையாய் வளர்ந்து நிற்பாயே

தேடே னிரவி னிற்பாயே

யாசந் நெவையும் பொறுத்தாயே

யடியேன் பாலன் பொறுத்தாயே

யகில்வா சனையுண் டாக்கினையே

யணையா ததுந்தா யாக்கினையே,

பாட்டேடைத்தலைவன் புயத்துக்கும் சதூகிரிக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

அவனி தாங்கி மஞ்சரியு

மணியாய் விளங்கிச் செந்தேம

லடுத்து மருப்பங் கயமாவு

மழகாய் வசிக்கத் திரண்டெழுந்து

திவளு முயர்ந்த பூதாமே

செங்கோல் செலுத்தித் தென்மருதூர்

செழிக்க வரசு புரியுமனத்

திடவா னென்றுஞ் சொன்னமொழி

தவறி டாத சத்தியவா

சகத்தான் செயநா கப்பதுரைச்

சாமி யுனைப்போ விருபுயமுந்

தானே துலங்கத் தந்தியின்மேற்

பவனி வரயான் கண்டுவிரும்

பவனி தையருந் தாயுநிறம்

பவனி யாயஞ் செயமதனென்

பவனி கலுமே புரிந்தானே.

மடக்கு.

காவுக் கிசைந்த கையனென்றுங்

கருணைக் கிசைந்த கண்ணென்றுங்

கலைக்கே யிசைந்த கருத்தென்றுங்

கடல்கு முலகிற் கவிஞர்சொல்லும்

பாவுக் கிசைந்த புண்ணியவான்

பலர்க்கு மிசைந்த கண்ணியவான்

பந்துக் கிசைந்த முலைமாதர்

பார்வைக் கிசைந்த ரூபமதன்

பூவுக் கிசைந்த மன்னரெலாம்

புகழ்தற் கிசைந்த கீர்த்தியினுன்

பூமான் செயநா கய்யதுரை

புயம்போல் வளர்ந்த பூதரமே

தாவிப் படிக்கு முயலேவே

தாவிப் படிக்கு மெனைவகுத்தான்

தருவாய் முனைத்த வகிலேயித்

தருவாய் கிருபை தரு வாயே.

மடக்கு.

மருவ லாரைப் பிடித்திழுத்து
 மண்ணில் வீழ்த்தி யவர்கிரத்தை
 மணிமா மகுடத் தொடுமிடறி
 வரும்வா ரணத்துக் காதிபனாந்
 துருவன் முனம்பாண் டவர்க்காகத்
 துரியோ தனமன் னவன்பாலிற்
 ஞாது நடந்த நாயகவுத்
 துங்கன் மகிழும் பூதரமே
 பெருகி வளருங் கலைமதியாற்
 பேதை யேனாக் கலைமதியாம்
 பின்னு மொழிய வென்கால்கள்
 பின்னு மொழிய வாயுளதோ
 வருமா தென்றல் வருத்துதென்றல்
 வசையாந் செவிக்கம் பேயசையா
 மணிபு மாவி குளையாலு
 மாவி குழைபுங் கண்டாரியே.

பின் கடை மடக்கு.

மேடை மேற்கட் டியகொடிகள்

விண்ணுட் டரம்பை மங்கையர்க்கு

வேண்டும் பரதம் பயிற்றுவிக்கு

மேலோர் சிலரங் கவரெதிற்கைச்

சாடை காட்டு மபிநயம்போற்

றருவூ டிலவுந் தென்மருதூர்த்

தனவான் செயநா கய்யதுரைச்

சாமி மகிழும் பூதரமே

நீடு குறவர் நம்பகமே

நீரே தருமென் னம்பகமே

நெடிதாய் வளர்ந்த வருங்காவே

நேரே யந்தி வருங்காவே

வாடை காட்டு மாரங்களே

மார்பிற் புணையே னாங்களே

வாய்ந்த ஈனையி னவராலே

மையல் படைத்தே னவராலே.

(எக்)

சதூரிகிரியின் குணமறியாத தலைவி அதனிடத்துச்சொல்லிய
தனதறிவின்மையைக் குறித்து வருந்தல்.

மதியங் காயம் பெற்றலையும்

வனச மழைக்கு னனைந்திருக்கு

மண்ணி வினியீ டில்லையென்று

மதிக்கும் வதனத் தானுலகின்

முதிருஞ் சுவைசேர் தமிழருமை

முழுதுந் தெரிந்த கட்டாரி

முகிஞ் கய்ய சாமிதிரு

முகுந்தன் மகிழும் பூதரமே

துதிசேர் தலைவன் காமயமால்

சொல்லு நீயுங் காமயமால்

தோன்றச் செயலா னியும்வெகு

துணிவா யிருந்தா யத்தறியா

ததிமா மயலின் மயக்கந்தா

லல்லும் பகறு முன்னிடந்தி

லருமை யாய்தா னுரைத்தவெலா

மட்டா வெனது பேதமையே.

மடக்கு.

துதிக்கா மையனா நன்மையலாற்

றுடங்கா மையனம் வழங்குவதிற்

சுரர்கா மையனான் நென்மருதூர்த்

துரைகா மையனங் கட்டாரி

யுதிக்கும் படிநா கையன்படைந்த

வுலகின் மதனா கையன்சாத

முரைக்கு நாகை யம்புயம்போ

லுற்ற நாகை யன்றனது

மதிக்கும் புயத்தைப் போனகமே

மலரா சுகந்துர்ப் போனகமே

மடங்கா தருந்தேன் போனகமே

வரிக்கண் சொரிந்து போனகமே

நதிக்கும் பெரிதப் பாராவே

நவியச் செயுங்கண் பாராவே

நங்கை யருக்கன் பாராவே

நற்றாய் வாயிற் பாராவே.

(அக)

துது.

தோகை மயில்வா கனன்பதத்தைத்

துதித்து மருதூர் தனைப்புரக்குஞ்

சுகநா கயகா மயவிசைய

துங்க னிடத்தி லினிதாக

மேக மதனைத் தூதுசெல்ல

விடுத்தால் வேந்தன் றருங்கொடைக்கி

வெள்கிக் கறுத்துப் பயமடைந்து

லிரைந்து செலவு மாட்டாதே

தேக மிலையே தென்றறனைத்

தேடித் தூது விடுக்கவென்றாந்

செவ்வாங்க் கிளியை விடுப்பமெனிற்

செவ்வா யிருந்து மங்குளறும்

பாக மிசைந்த வண்டுமது

பான வெநியாற் கூறுது

பகரு மனத்தை விடுப்பமென்றாந்

பலவே தனையு முடையதுவே.

(௮௨)

இதுவுமது.

மடக்கு.

மேவு மயிலைத் தூதுவிட்டான்

மிசுங்*க லாப முடையதென்பார்

விரும்பு மனமோ வெனிலவனை

விட்டு வரவுங் காணோமென்

றாவ லுடனே நானிருந்தே

னப்போ தெதிரே நீதானே

யருமை யாக வெழுந்ததுபோ

லடியா னாயிரின் கொழுந்ததுபோற்

பாவ லோரும் புகழ்ந்திடும்விற்

பனன்கட் டாரி நாகயமால்

பாரப் புயத்திற் சேர்வதற்குப்

பருவங் கிடைக்க மதன்சடைக்கப்

பூவை முடித்த குழலுடையோர்

பூவை யெதிர்த்தான் பூதரமே

புனிதம் பார்த்தேன் மன்மதனம்

புனிதம் பாரேன் கண்டாயே.

(௮௩)

தலைவி சதுரகிரியைப் பார்த்து தன்னிடத்தடைந்த
பெண்ணும் நீயும் ஒன்றேன்றுரைத்தல்.

மேகம் குழலாய் மான்விழியாய்

விளங்கு நாகி குமிழாக

விழி யிதழாய்ப் பன்முருந்தாய்

விளம்பு மொழியே கனியாக

மோகம் தருமா முகமதியாய்

முங்கி விருதோள் கார்தன்கையாய்

முலையா னையதாய்க் கொடியிடையாய்

முடு நிதம்பர் தென்கடாய்த்

தேகம் தளிராய்ப் பசுந்தொகை

சேர்த்த மயிலே சாயலதாய்த்

திகழும் பிடியே நடையாகத்

தெய்வைத் திண்ணிபாற் பூவுலகின்

மோகம் பெருகுங் கட்டாரி

யுயர்ந் கயகா மயமகிப

யுற்ற சபுகம் காணவந்தா

ஒண்ணப்போ விருந்தான் பூதரமே.

இலங்கு மலையே யுன்போலென்

னெதிர்வந் தவளை நான்பார்த்தே

னிரைசக்கும் வார்த்தை யிரைசக்குழலென்

றெண்ணி மகிழ்ந்தே னவளெனேநீ

கலங்க லடைவா னெனவதற்கங்

கலங்க லருள்வா ரிலையென்றேன்

காதிற் கேட்ட டுடனுருகிக்

கலங்கா திருவென் றுறுத்சொல்லி

யுலங்கொள் புயத்தான் மிதிலையில்லில்

லொடி க்துச் சனகி தனைமணந்த

வுயர்நா கயகா மயதரும

னுற்ற கொலுவிற சென்றறுகி

நலங்கொ ளுனது பவனிகண்ட

நங்கை பொதுமா தொருத்தியுன்ற

னறையார் மாலை வேண்டுமென்று

நவின்ரு ளெனச்சம் மதித்தானே.

(௮௫)

தலைவன் புரிந்த தண்ணருள் கூறல்.

மலைவா யிருந்தா னந்தமட

மாதென் றுரைப்ப மாலைமுத்து

மாலை கொடுத்தா னதைவாங்கி

மகிழ்ந்து தூது மானுவந்து

சிலையை மிதித்துப் பெண்ணாகச்

செய்த சரணும் புயத்தழகன்

செயநா கயகா மய்யதுரைச்

செல்வன் கொடுத்தா னெனக்கொடுத்தா

டலைமேல் வைத்து விழியி லொத்திச்

சந்தி ரோதயம்போ லெழுந்தகுட்பத்

தனத்தி லணிந்து கலைகலனுந்

தானை திருத்தி மனைக்குள்வந்து

நலமா யிருந்தேன் மன்மதன்வின்

ஞான யிறக்கிச் சமரொழித்து

நடந்தான் றுயின் றே னங்கனமென்

ஞான வரவும் பார்த்தேனே.

(௮௬)

தலைவியினது கனவிற் றேன்றிய தலைவன்
சேய்கைவளங் கூறல்.

என்றன் கனவில் வந்ததுரை

யெடுத்து மடியி லிருத்தியவ

னிருகை யாலுங் குழலைவகுப்

பெடுத்து முடித்து மலர்கூட்டிச்

சந்த முலையிற் பூசி நெற்றி

தன்னிற் றிலகந் தீட்டிமுகந்

தனையும் பார்த்து மகிழ்ந்துமுலை

தனையும் பிடித்து முத்தமிட்டு

முந்து சுருள்கள் பகுந்துமுக

முகத்தோ டணைந்து மார்பணைந்து

முதுகைத் தடவிக் கொடுத்துமணி

முறுவல் புரிந்தா னாயக்காரன்

விந்த வரைபோற் புயத்தழகன்

விறற்கட் டாரி நாகயவில்

வேந்தன் கலவி முழுதுள்வகை

விபர மினிக்கேள் பூதரமே.

(௮௭)

தலைவி தலைவனிடத்துக் கலைவி விஷயங்கூறல்.

மடக்கு.

கனிவா யமுதம் பருகிமுத்தங்

கனிவா யருளித் திரண்டெழுந்த

கனக வரைமா முலையிலெங்

கனக வரைதோன் நப்பதித்தே

யினிய வாச கழுங்கூறி

யினிய வாவுந் திர்த்திடவே

யென்னை மருவிப் புணராத

தென்னை யுரையா யென்றேவந்

தனையும் புரிந்து மன்னாவுன்

நன்னய நானு விடுவேனோ

சரசு மான விழியார்க்குச்

சரசு மான வனுநீயே

யெனவே செயநா கப்பதுரை

யிந்தி ரனையே நானுரைத்தே

னெல்லா யிருந்த மதிக்கிரண

மெல்லாங் குளிரக் கண்டிடேன.

(௮௮)

இதுவுமது.

மடக்கு.

கொங்கை பிடித்தே யதிலிருக்குங்

கொங்கை முகந்து மலரிதழாங்

குளத்தை யினிதா யுலந்துபரு

குளத்தை மகிழ்ச் செய்மருங்கி

னங்கம் புயக்கை யாற்றொருநா

னங்கம் புளகம் படைப்பேன்பின்

னனாவா யழைத்துப் பாவசமா

யனாவா யெனையுன் வாயாரத்

தங்கப் பாவா யென்றான்

தங்கப் பாவா யழுதுதவிச்

சரசம் புரிவா யென்பேன்வேள்

சரசங் கடமுந் திரந்திடுவேன்

றுங்க மதனா கட்டாரித்

துரைநா கயகா மயநகுல்

சமுகா வென்றே னவன்கலவித்

தொழிப்கெத் தனித்தான் பூதரமே.

(அகம்)

கலவிச் சிறப்புரைத்தல்.

மடக்கு.

கலையை யவிழ்த்தா நென்மனமுங்
 கலைய நாணித் தெளிந்தேன்கொங்
 கைத்தா மரையைப் பிடித்தேந்
 கைத்தா னுனு முடனகைத்தேன்
 கிலைநேர் புருவங் கோட்டியும்பஞ்
 கிலைநேர் விழியான் முகம்பார்த்தேன்
 றிருவா வெனக்குன் செம்பவளத்
 திருவா யமுதங் கொடுவென்றே
 தலையை வளைத்தான் சுவைத்தான்கா
 தலையே தணிப்பான் மனதுமுவந்
 தடுத்தே கலந்தா னுனதற்குத்
 தடுத்தே புகலச் சுகிப்பேனோ
 மலையே யெதிர்த்த மருவார்கண்
 மலையே செயிர்த்த கட்டாரி
 வளர்நா கயகா மயசுமுகன்
 மருவச் சமயங் கிடைத்ததுவே.

இதுவுமது.

. வேறு.

வனைர விக்ை தனைநெ கிழ்த்து

வன்ச மொட்டை நிகர்த னத்தில்

வளைவு பெற்ற நகம முத்தி

மரும லர்க்கை கொடும லர்த்தி

யினிமை யுற்ற விதழ்சு வைத்தெ

னிருக னத்தி லிடடி முத்த

மெனவு ரைத்து வளைகி லுக்க

விருக டைக்க னானுசி வக்க

மனம கிழ்ச்சி பெறவ னைத்து

மதிநி கர்த்த நுதல்வெ யர்க்க

மதன விக்ை யதனின் மெத்த

வகைபி றக்க மருவு சித்த

சனைநி கர்க்க வனுப விர்த்த

சாமி நாக யேந்தி ரமால்

தாக மேக மதுத விர்த்த

சமய நல்ல சமயமே.

(சூக)

இதுவுமது.

இடையி னிற்கை நகம முத்தி

யிசைவ னோக்கு நிகர்க முத்தி

லினிய புட்கள் குரலெ ழூப்பி

யிருது டைக்கு மிடையு தித்த

கடித டத்தின் மனியி னுற்ற

கரம முத்தி யமுது மிக்க

கடலு டைத்த பரிசெ னத்தி

கழுவெ ழூப்பி முல்ச வைத்து

விடிய மட்டு முபரி வித்தை

விபரி தத்தை மிகு டத்தி

விரைமி குத்த மலர் லீனக்குன்

மெலக கைத்து மனதி னுற்ற

தடைய ழூப்பி னனுப வித்த

சாமி நாக யேத்தி ரமால்

தாக மோக மதுத விர்த்த

சமய நல்ல சமயமே.

வேறு.

இவதுமது.

பாட கங்க ஞங்க லுங்க

வேச தங்கை யுங்கி லுக்கு

பான்மை கண்டு ளங்க னிந்து

பாட மந்த ரங்க னென்ற

நீடு மம்பு யங்க னெங்கு

மாத னங்க ஞம்பி துங்க

நேச விங்கி தம் பொருந்த

லுடல் கொண்ட துந்த விரந்து

மூடு கின்ற சங்கை யின்றி

வீரியங்க ஞம்ப கர்ந்து

மோக ரஞ்சி தங்கி ளம்பி

யேழு யங்க வும்பு னார்த்து

தாட னங்க ஞம்பு ரிந்து

சாமி நாக யேந்தி ரமால்

தாக மோக மதுத விர்த்து

சமய நல்ல சமயமே.

வேறு.

இதுவுமது.

முந்தி முந்தி மென்ற தம்ப

லம்ப குந்து தந்து சந்த

முந்தி மிர்ந்து கந்து கொஞ்சி

யுந்த குந்த பந்த யங்கள்

சந்தி கண்டி யம்பி யங்கு

விர்தெ முந்து வந்த கொங்கை

சந்திர விம்ப மென்று மிஞ்சு

மந்த ரங்க னென்று மின்று

சிக்தை யுங்க விர்து வந்து

கொந்த லந்த கொண்டைவண்டு

சென்றெ மும்பி யும்ப றந்து

கொண்டொ துங்க வுப்புணர்ந்து

தந்தி ரங்க னுந்தெரிந்த

சாமி நாக யேந்தி ரமால்

தாக மோக மதுத விர்த்த

சமய நல்ல சமயமே

வேறு.

இதுவுமது.

கன்னங் கரிய கூந்தலைத்தன்

கையால் வகிர்ந்து மொய்த்தமணங்

கமழு மாலை தான்முடித்துக்

கமல மலர்போன் முகந்துடைத்துச்

சின்னஞ் சிறிதாய்ச் சிந்தூரத்

திலதம் பணம்போ னுதவிவிட்டுச்

சேல்போல் விழிக்கி மையெழுதித்

தேகந் தடவி யுடைமை யெலா

முன்னந் தரித்த படிதரித்து

முலைக்கு மிடைக்குங் கலைசேர்த்து

முகில்கட் டாரி நாகயனென்

முகந்தை நோக்கி னுன்சிரித்தேன்

றன்னம் புயத்தான் மின்னாரைந்

தழுவி யுருக்குஞ் சரசசம்பிர

தாய மவனுக் கல்லான்ம

தனவே ருக்குந் தெரியாதே.

கலவிக்கும் சதுரகிரிக்குஞ் சிலேடை.

சேர்ந்து கனிவாய்த் தேன்வழங்கித்

திலக மிளகு நயங்காட்டித்

திகழுங் கனத்தின் முத்தம்வைத்துத்

தெளிந்த மதியுந் தயங்கிவர

நேர்ந்த புடவை யகற்றிவைத்து

நிறைந்த பணிக ளாசைந்தாடி

நிலைக்கு மமளி மேலிலங்கி

நேரா யூட லும்பொருந்திக்

கூர்ந்து கயத்தி லாணையிடுங்

குபல்கேட் டுருகிச் சென்றுவின்று

கொடுங்க மாவை வென்றுவந்த

குணமால் சகல கல்புகன்றும்ப்த்

தேர்ந்து தெளிந்த கட்டாரி

திகழ்நா கயதி பன்னக்கலந்த

சீராய்த் தெரிபு மலையேகான்

செப்பி யறிப வேண்டாமே.

தலைவிக்கும் சதுரகிரிக்குஞ் சிலேடை.

திகழும் புனித வுடைதாங்கிச்

செய்ய ரவிக்கை தொட்டிலங்கிச்

செழுஞ்சிற் தூரமுந் தரித்திலகத்

திருவும் பிறைபுந் தானடுத்து

மிகவு மாலை யேசுமந்து

விளங்கு முருகுங் கொப்புகளு

மின்னுங் குழையுந் செவிகாட்ட

மேன்மை யான வண்டு துன்னப்

புகழும் பீலி மயிலடியும்

பொருந்திக் கடலை யடைத்திலங்கை

புரக்கும் வேந்தன் சிரங்கன்விழப்

போர்விற் குனித்துச் சரந்தொடுத்த

சுகமான் மருதூர்க் கட்டாரி

துரைநா கயகா மயவிசைய

துங்கள் வரையே ஈழன்போலென்

சொருபந் தெரியப் பார்த்தேனே.

கடைத்திரிபு மடக்கு.

கனகாம் புயநே ரானனத்தான்

கனமே பெருகுங் கட்டாரிக்

காம யேந்தர நாகயவேள்

கலவி புரிந்தா னுனவனை

யினிதா கியசற் பாத்திரமே

யென்று புரிந்தேன் தோத்திரமே

யியல்பாய்க் காம சாத்திரமே

யினுவென் றுரைத்தான் சூத்திரமே

தினமே படைத்த வாத்திரமே

திரந்து குளிர்ந்தே னேத்திரமே

திரண்ட முலையின் காத்திரமே

தெரிந்து கொடுத்தான் சேத்திரமே

மனமே யுவந்த மாத்திரமே

மையல் பகனட் சேத்திரமே

மதன வேலொம் மாத்திரமே

வழுத்தி னேன்கெள் கொத்திரமே.

கடைத்திரிபு மடக்கு.

காமப் பயலு மிடக்கயமே

கட்டிப் போருக் கிருட்கயமே

கடவிக் கணையாம் பங்கயமே

கடுத்து கொடுத்தா நெனக்கயமே

சோமக் கலையா னித்தியமே

தோழி மாரைத் துத்தியமே

சொன்னேன் மயனி மித்தியமே

சூழ்பொ யலவே சத்தியமே

நேமித்துடனே நிச்சயமே

நின்ன லேமி கச்சயமே

நிறைந்த தெனக்கே யதிசயமே

நிகழ்த்தி னேன்சி லோச்சயமே

பூமிக் கதிசி லாக்கயமே

பொருந்து மருதூர்க் கட்டாரிப்

புகழ்நா கயகா மயமதனன்

புணர்ந்தா நெனது பாக்கியமே.

(சுரு)

வாழி.

கத்தர் வாழி கருங்கடலங்

கத்தர் வாழி யயன்வாழி

கருதும் புவனம் வாழிநெடுங்

கடல்கள் வாழி புயல்வாழி

சித்தர் வாழி தமிழறிந்த

சித்தர் வாழி கதிர்வாழி

திங்கள் வாழி யிலங்கயதே

சிகர்தாள் வாழி தெய்வமனப்

பத்தர் வாழி திருக்கேணிப்

பச்சை மலையப்பன் வாழி

பலரும் புகழ்பொன் னுங்கடப்

பாவ லோனை மெச்சுகின்ற

முத்தர் புகழு நாகயமான்

முதல்வன் வாழி தென்மருதார்

முற்றும் பூத ரவிலாசம்

முழுதும் வாழி வாழியவே.

(ரி)

பூதரவிலாசம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஷண்முகநாதன் துணை.

நாணிக்கண்புதைக்க வருந்தலும்,

வண்டோச்சி மருங்கணைதலும்

பற்றிய

ஒருதுறைக்கோவைகளின்

காப்பு.

பூமேவு கோவைத் துறைகளு னுணரிக்கண் போற்றநுவன்

மாமேவு நூறு கவியும்வண் டோச்சி மருங்கணைந்த

தேமேவு நூறு கவியுங்க ணைசனைச் சிந்தைசெய்து

நாமேசொல் வாமரு நூராளு நாகய ராசனுக்கே.

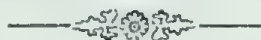

உ

சிவமயம்.

ஷண்முகநாதன் துணை.

நாணிக்கண்புதைக்க வருந்தல்.

நா ல் .

சீர்பூத்த மாமலர்ச் செல்வியும் பூத்துத் திகழுமுல்லைத்
தார்பூத்த திண்புயன் கட்டாரி நாகய சாமிவெற்றி
மேர்பூத்த பூக ரவிலாச நீரரங் கேற்றியபோற்
பேர்பூத்த கோவையுந் தானரங் கேற்றுதல் பேரின்பமே. (க)

அணியாய் வழிவழி மைந்தருண்டாகி யரசரிமை
தணியாத நாகய மால்வெற்பின் மாத்தருந் தன்மையிலீர்
பணியாடப் பொற்குடந் தன்னையென் பாற்றரப் பாக்கியமென்
றுணிவாயியற்றிநின்றேன்சொல்லுயிர்புகர்தோகையமே. (உ)

சதிரேறி நல்லறந் தானேறி மன்னவர் தாங்குவித்த
நதி ரேறும் வாசந் செயநாக யேர்திர நாமன்வெற்றி
லெதிரே னுலங்குமின் னையோர் முகுர்த்தத்தி லேயிரண்டு
கதிரோ னுதித்து மலராத தென்ன கமலங்களே. (ங.)

கூனேந்தும் ளில்லினன் கும்பேக்கு நல்லினன் குற்றமிலாத்
தேனேந்துந் சொல்லினன் கட்டாரி நாகய திரன்வெற்றிர்
மானேந்தி மாதங்கங் காட்டுவதார் வெள்ளி மால்வரையர்
தானே யுமக்கித் தொழிலே தெவண் கற்ற தத்திரமே (ச)

படுக்கையின் போது மிருக்கையின் போதும்பன் னூற்பசும்
மடுக்குந னுவினன் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பீ [பான்
ருடுக்கையுந் தாங்கிய கையான் சடையினு மும்மிடத்துங்
கடுக்கையு நாகமுங் கண்டோமற் றெங்கணுங் காண்கிலமே ()

மண்கட்டும் வேந்தர்முன் மாமிது லேசன்வில் வாங்கியொரு
பெண்கட்டு மாலெங்க னாகய ராச கம்பீரதுரை
விண்கட்டுஞ் சென்னி வரையி ரதிகய மேலிட்டதாங்
கண்கட்டு வித்தையிற் பூமா துவதனங் காட்டியதே (க)

குருகோ கனகப் பதம்போற்று நாகய கும்பன் வெற்பின்
முருகோன் நனக்குமுன் வந்த விராயக முர்த்திதமக்
கொருகோடு காட்டிய தாலோதும் பிக்கையொன்றுள்ளதமக்
கொருகோடு காட்டிய தாலோ விரண்டுள தேத்திழையே. (ங)

மாமாங்கம் பொங்கி வருவது போன்மற்ற மற்றமன்னர்
தாமாங்கு வந்து தொழும்பாத நாகய சாமிவெற்பிற்
பூமாங் குயிலை விர்புனி மீதுமைப் பொற்றுணிவுற்
பூமாங் குழையின்நி வைப்பர்க ளொரும்ப மந்தனரே. (ச)

அப்பிற் ததிகக் கடலாடு கட்டுதற் காகமுன்பு
நிலைந்த மாருதி மேலா னு ள்பெற்றுச்சொம்பொனம்பொற்
கலையிந்து வானரைக் காக்கின்ற நாகய காமன்வெற்பீர்
விலையிந்து மீனைத் தடுத்தீ நிதுவென்ன வஞ்சகமே. (ஈ)

திருவேலை யிற்பள்ளி கொண்டவன் சேவடி சேவிப்பதே
பெருவேலை யாக்கொண்ட நாகய ராசன் பிறங்கனல்லி
ரொருவேலை யேந்திவெற் பொன்றெறிந்தானென்ப தோர்ந்து
கொண்டோ
விருவேலை யேந்தி யெறிந்தீர் வரைக ளிரண்டினையே. (௮)

தென்பாய்த் திகழ்மரு தூராளு நாகய தீரனரை
தன்பால னாகய மால்வெற்பி லேபர தற்கினையா
யன்பாய்த் தரணியைப் பார்த்துநின்றேன்றிரு வாழியைநான்
முன்பாகக் கண்டு மகிழ்வதெப் போதினிமொய்குழலே. (௮)

புத்திக்கி யூகி நன்னீதிக் கன்பொடு போற்றுமனப்
பத்திக்கு மார்க்கண்டன் கட்டாரி நாகய பாண்ட்யன்வெற்பி
லத்திக்கு மிச்சிக்கு மாலுக்கு மேனிற்கு மாவரைமேற்
றெத்திப் படருமென் செத்தா மரைகுயிற் றாமொழியே. (௯)

ஒருவாளஞ் சுற்றிய நேமிக்கு ளானை யுறச்செலுத்தி
வருவான் புகழ்ப்பெறுங் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பி
லுருவாய் விளங்கிய மங்கையர் யாவர்க்கு மோரரசே
திருவாலங் காட்டிற் பரங்குன்று தோன்றல் சிறிப்புறமே. (௧௦)

ஆவியொப் பாயெனைக் காவென் றவல்லக்கொண்டம்மெனனுந்
தேவியைப் போற்றுந் துரைநாக யேந்திர நிரன்வெற்பிற்
காவியங் கைக்கொண் டிலங்கண மாகிண்டு காட்டியதா
விவிரும் பாவலர் தாமுமொன் றுயது நேரிழையே. (௧௧)

சங்கோதை பொங்கச் சமரிலொன் னூர்களைத் தாக்கிவரு
நங்கோன் பெரும்புகழ்க் கட்டாரி நாகய ராசன்வெற்பிற்
செங்கோல்கைக் கொள்ளக் குடிதாங்க மாதனஞ் சேரக்கண்
[டோம்
பங்கே ருகமுகத் தீர்நீரும் வேந்தரும் பார்க்கிலொன்றே. ()

பொனைக்காட்டும் வாகன் புயல்காட்டுந் தேகன் புனியளந்த
தனைக்காட்டுஞ் சிந்தையன் கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பின்
மனைக்காட்டுஞ் சிற்றிடை மெல்லிநல் லாயிந்த வேளைவெய்ய
வனைக்காட்டி வந்தனம் பண்ணவொட் டாமன் மறைத்த
[தென்னே. (மசு)

நிலந் தளிர்ந்த புலவோர் தமக்குத் தினமுமனு
கலந் தளிர்க்கச் செயுநாக யேந்திரன் கோலவெற்பி
நிலந் தளிர்ந்த குழலீர் புதுமை நிகழ்த்தரிதா
யாலந் தளிப்பற்றி நிதக்ககண் டோமிரண் டத்தியையே. (மௌ)

சுந்தார் நடம்புமன் கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பின்
முந்தாதி ராசிக்கு மான மிடமிட்ட முன்கைகல்லா
யிர்தார் சடைநின்ன் வாகன ராசி யிடத்தி நுக்கி
ரைந்தா மிடத்தினக் கண்டோம் பதினொன் றறித்திலமே. ()

வெவ்விய மாக்கதர் கோமான்கம் பற்றும் விழும்படிக்கே
மொவ்விய வாசிகன் முன்பெவு நாகய மோகன்வெற்பிற்
செவ்விய கோயி நனைத்திந் தேதரி சிப்பதற்குப்
பவ்விய மாக விவிங்கத்தைக் தாட்டல் பயனுமக்கே. (மசு)

கொன்னேரும் வேற்கையன் கட்டாரி நாகயகும்பன்வெற்பின்
முன்னே யிரண்டு தனிக்கஞ்ச மாங்கு முளைத்திருக்கப்
பொன்னே யொருகஞ்ச மேவிரு நீலமும் பூத்ததின்மேற்
பின்னே யிரண்டுசெங் காந்தளும் பூத்ததைப் பேசரிதே. (1)

தேரார்ந்து செய்ய திருமக ளார்ந்து திகழும்ரு
தூராளுங் காமய நாகய மால்வெற்பி னொண்டொடியிர்
காராரு மைவரை கண்பார்த்தி லோம்பொதி கைவரையுஞ்
சீரா யறிந்திலங் கண்டோம் வடமலை தென்மலையே. (உக)

வெம்போர் விழைத்த கரனாதி முவரை வென்றுலகி
னம்போல் பவரைப் புரக்கின்ற நாகய ராசன்வெற்பிற்
கும்போ தயஞ்செய்து முந்நீர் தனையுங்கைக் கொண்டதனா
லம்போ ருகத்திரு வேலிவி ராகு மகத்தியனே. (உஉ)

கலையே தெரிந்தவர் தங்கட்கு நாடுங் கயக்கன்றுமே
மலையா தளிக்கின்ற கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பிர்
முலையேவி நீர்முழு நீலத்தொட்டமிந்த மொய்ப்பதனாற்
சுலவேளு நீவிரு மொன்றென்றி யாவருஞ் செப்புவரே. (1)

மெய்க்கண்டு போலத்தித் திப்பாய்க் கவிசொலும் வித்வசன
ரைக்கண்டு மெச்சுந் துரைநாக யேந்தர னணிவரையிர்
கைக்கண்ட நெல்லிக் கனிசார்த்த தென்னக் காலிகண்டு
மைக்கண்டனைக்கண்டுபூரித்திலைனிவிவாய்ப்பதென்றே.(உச)

மண்ணாரும் வேந்தருங் கல்விகற் றோர்களு மற்றவரு
நண்ணாரும் வாழ்த்திய கட்டாரி நாகய ராசன்வெற்பிற்
பெண்ணார் தமக்கொ ரரசாய் வடிவம் பெருகிநிற்பீர்
வண்ணனை யேனோ விடுத்திர்செம் மானை மறைத் துவைத்தே.

ஆதியி லேதுரி யோதனன் பாலினி லைவருக்காய்த்
தூதுசென் றோதிய கட்டாரி நாகய துங்கன்வெற்பின்
மாதூதல் லாய்முன் மறைவாக நெஞ்சினில் வைத்திருந்த
குதுநன் றாய்வெளி யாச்சுது பார்த்திடிற் சொல்வதென்னே.)

நன்மே தினிக்குள் வளர்பூத சங்கட்கு நாயகமாம்
பொன்மேரு வன்ன புயநாக யேந்திர பூமன்வெற்பின்
மென்மேலு மாசை தருமடவீ ரென்ன வேலைசெய்திர்
கன்மேலி டாமற் கடலிலீட் டாகக் கரத்தன்னையே. (௨௮)

மிடல்காட்டு மங்கர் பதியைமுன் னுளில் வெகுண்டு வெகுண்
டடல்காட்டி வென்றவன் கட்டாரி நாகய வய்பன்வெற்பின்
மடல்காட்டுங் கூத்த னுடைவர் மனது மகிழ்ந்துநம்பாற்
கடல்காட்டி மத்தார் தந்தா லமுதல் கடையுன்றே. (௨௯)

மனத்தத்து பொற்றும் விசுவாசப் பாண்ட வருக்குவெற்றி
முனத்தத்து கரத்ததுவாகாக யெந்தான் முன்வெற்பிற்
கனத்தத்து நின்றி ரென்பார்த்து வாய்த்த கருங்குழலிர்
தனத்தத்து தாண்ட தாதிருந் திபென்ன தானயிதே. (௩௦)

பொருவே லரக்கரை வெல்லவ யோத்திமன் புத்திரன
வருவேனென் றும்பருக் கோதிய நாகய மன்னன்வெற்பிற்
றிருவேசெந் தாமரை யத்தியிற் பூத்துத் திகழ்கின்றதுன்
கருவே லிடத்தினிற் செங்காந்தள் பூத்தது காரணமே. (௩௦)

நஞ்சம்வைத் தோங்கிய கண்டர்பொற் பாத நளினமிசை
நெஞ்சம்வைத் தேதொழும் கட்டாரி நாகய நேசன் வெற்பில்
*வஞ்சம்வைத் தீர்கல கங்காட்டி ஸீரிந்த வன்மையினான்
மிஞ்சிய மாற்றலர் நீரன்றி வேறில்லை மெல்லியலே. (௩௧)

அம்புளி மீதி லறமே செயமென் றநுதினமு
நம்பிய நாகய கம்பீரன் வெற்பினி னல்லதங்கக்
கம்பியை நேருங் குணத்திர்வன் னங்குசங் கைக்கொண்டிலீர்
தும்பியைக் கைவசமாக்கிநின்றொன்ன சொல்லுவனே. (௩௨)

பண்டா தவற்குக் திகிரிபெய் தோனிரும் பாற்றளபத்
தண்டா ரணிந்த வரைபுய நாகய சாமி வெற்பில்
வண்டாருங் கூந்தன் மடவீருங்கொங்கை மறியென்பதுங்
கண்டா மரையென் பதுவுமின் றேநிசங் கண்டனமே. (௩௩)

காண்பார் துயரக் கலையகன் றோடக் கனக்கநிதி
பூண்பா லனந்தருங் கட்டாரி நாகய பூபன்வெற்பிற்
மாண்பான சேலையங் கேயுமக் காமென்று வைத்துமற்றை
யாண்பாற் குரியவை சோமனென் றோவெற் களித்ததுவே. (34)

அன்றோர் கணையீனை யேழும ராவு மறத்தொடுத்து
நின்றோன் னுசையெங்கள் கட்டாரி நாகய நேசன்வெற்பி
வின்றோர்மை யாய்கல்ல வாளைக்கண்டேமனத்தின்புறல்போய்
நன்றோ சிரிய வசையான் நரிசித்த னன்னுதலே (௩௫)

பொருது வலர்க்கு மறையோர்க்கு மீத்து புனிதருவக்
குருகா தலைத்தொழில் கட்டாரி நாகய கும்பன்வெற்பில்
வருகா நியற்கு ளரசாய் விளங்கிய மங்கைகல்லா
மருகோ நயர்க்கு முன்னு தவன்வந்த தற்புதமே (௩௬)

மித்திய மாக வடிவெகாண் சேவந்த மென்பினைமே
புத்திய மெகிய கட்டாரி நாகய வல்கால் வெற்பிர்
புத்திய பாரம் பசையா அமர்குண்டு புண்ணியங்கள்
சுத்திய கீழின் தெத்தித் தோதனத் தத்தியிலே (௩௭)

கூதங் கவின்கொக் கட்டாரி நாகய கும்பன்வெற்பிற்
கீழ் கருமிய சசமுமின் பாறுமுத் திங்கனிக
டா தங் கலந்த மொழி பீரல் னாரிபுத் தத்தியும்போன்
மா தங் கலம்பெதர் செய்தி நிறுபுது மாதிசியே (௩௮)

மந்தண்ட தோட்டிற் சேவெல்ல வெண்டி மகிழ்த்திடைய
நிதண்டி வார்த்தவன் கட்டாரி நாகய வெந்தல்வெற்பில்
விதண்டி கோல அந்நிதத் தோ விரும்புமென்பாற்
கந்தண்டி சோல்கத் தோதித் திதுவென்ன காபணமே (௩௯)

ஏட்டை முல்லை மலர்மலை யான்களி றெட்டுநிகர்
தாட்டை வானெங்கள் கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பின்
மாட்டைநற் பாசுபந் தைக்கொடுத் தேகு வளையிலங்கை
போட்டை கொடுத்திவி ரிகையை நானென் புகலுவனே (சு1)

யானே யுமக்குத் தருந்தாரு வாருமென் றுய்த்தவரைத்
தானே யழைக்குத் துரைநாக யேந்திர சாமிவெற்பின்
மானைநற் பால்வண்ண லிங்கத்தை யாங்கண்டு வாழ்த்தினின்
[தேந்
தேனே கிடைத்ததென் றுலபி ஷேகமுஞ் செய்பவன்றே (சு2)

எங்களை யான்வதற் குண்ணைப் பல் லாலில்லை பென்றுபுல
னங்கள்கொண் டாடிய நாகய மால்வெற்பி னன்முகமோர்
திங்களன் றிரெங்கண்முன்னேயக்காளைச்சிமிழில்வைத்தேன்
றங்கையை வேலையிற் றள்ளினின் றிப்பழி தானிதுவே (சு3)

நத்தாரும் கையர் பழைய பழகத்தன் னல்லருளாந்
சுந்தான மோங்கிய கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பின்
பத்தான மான மடவிருள் ளன்புடன் பத்திரத்தைத்
தத்தாந் சிவலிங்க பூசைசெய் வேணிசக் தானிதுவே (சு4)

இப்படி யார்தரு வாரென்று வெந்திக் கொண் னாவரி
சப்படி யியுந் துரைநாக யேந்திரன் றின்னிலம்பின்
மைப்படி கூத்தன் மடவிரென் றுள்ள பகிழ்ச்சியுந்
செப்படி காட்டினின் றிர்மோக்கு விந்தைமெய் றிநிலையே (சு5)

வீரங்கள் பேசிச் சமராட வந்து வெகுண்டமரு
வாரங்க முற்றுங் கணையாக்கு நாகய மன்னன்வெற்பீர்
சாரங்க மேந்தியுஞ் சக்கரங் காட்டியுஞ் சங்கிசைந்துஞ்
சீரங்க மேலியு மாலாய்கின் றிருங்கள் செய்கைநன்றே (சரு)

அருந்திய பாலின் பலத்தாலன் றுச்சிய ராடையெலாங்
குருந்தினி லேற்றிய நாகய மால்வரைக் கோகிலம்போற்
றிருந்தியமென்மொழிமாசை பயோதரச்சேர்க்கைகண்டோம்
பொருந்திய தாரைகண் டாலல்ல வாவுடல் பூரிக்குமே (சரு)

வின்னாளை யேற்றித் கொடுங்குர்ப் பகழியை விட்டெதிர்த்த
வொன்னார் மகுட முடிநூள் படப்பொரு நுள்ளமாகி
முன்னாக யேந்திரன் வெற்பீர் வலையர்க ளாயிருந்துங்
கன்னா னதிர்த்தின் னுடார்க ளானதென் காரணமே (சரு)

நம்புந் துறையெங்கள் கட்டாரிக் காமய நாகயவேள்
பைம்பொன் சிலம்பின் மடவி ரெதிர்த்துப் பகைத்தமத
னம்புஞ் சிலையுங்கைப் பற்றிகின் றிரது வன்றியவன்
செர்பொற் கிரீடத்தை யுந்தள்ளி றோவன் திர்க்கமிதே (சரு)

சுரும்பாண னாணிந்ரு மாலிய போலத் துவண்டசிலைக்
சுரும்பாண னுபத்தி னுல்வென்ற நாகய காமன்வெற்பீர்
சுரும்பாணி யாலன் று வெற்பாலி ராம னடைத்தனை
சுரும்பாணி யாலடைத் திரே கடலினை விதிந்தே (சரு)

பாவேண்டு மட்டும் புகல்வீ ருமக்குநற் பார்க்கற்கு
மாவேண்டு மாபணி யாநிதி யாவிவை யத்தனையு
மேவேண்டு மாசொலு மென்றியு நாகய வேந்தல்வெற்பிற்
மாவேண்டி யிங்குவந் தேன்கொடுத் தீர்பெரு வாரணமே (1)

பனியிருந் தோங்கும் வரைமகட் போற்றியிப் பார்முமுது
நனியிருந் தாண்டு வருநாக யேந்திர னற்சிலம்பி
ரினிதிருந் துங்கைப்பையேற்பாரைப்போலு மெலுமிச்சையின்
கனியிருந் துங்கையை வைத்ததென் னோவுங்கள் கண்ணி
[ணைக்கே (10க)

பின்னே வருகின்ற காரியமி யாவையும் பேதமற
முன்னே தெரிந்து சொலுநாக யேந்திரன் முடிவெற்பின்
மின்னையத் தத்தனை என்னத்தி லேற்றி விடாமலிஃ
தென்னே சமுத்திரந் தன்னிலிட் டிரென் நெடுப்பதுவே (1)

பேரிகை சங்கு தவின்மா முரசம் பெருந்தகொம்பு
பூரிகை யார்க்குந் திருவாயி னாகய பூமன்வெற்பிற்
காரிகை யிருங்கண்மாதங்கப் பார்வையிற் கண்டுகொண்டோம்
வாரியிங் கேயெமக் கீர்தா லதிக மகிழ்ச்சியுண்டே (10க)

கதையால் விளங்குந், சதாசிவ முர்த்தியைக் காலமெலா
மிதையா சனத்தி லேந்திய நாகய வேந்தல்வெற்பிற்
சிதையாத சிந்தை யுடைய ருமது திறமையென்னு
மதயானே தோன்றிட முடிநின் றீர்திட்டி வாசலையே (10ச)

பாட்டியல் சுண்டு சுதிகுட்டி வீணையைப் பக்குவமா
மீட்டிய நாகய வேள்பூ தரத்தகின் மென்புகையை
யூட்டியகூந்தன் மடவீரென்முன்பினிலொன்றையொன்றைக்
காட்டி மறைக்குந் தொழிலான தெங்ஙனங் கற்றதுவே (௫௫)

இம்மா நிலமுற்று மோர்குடைக் கிழர செய்திநிற்குஞ்
சிம்மாத னாதி பதிநாக யேந்திரன் றின்சிலம்பீர்
பம்மா தடிக்கடி நன்று பெழும்பிய பந்துதந்நி
ரம்மான யுங்கொடுத்த தாலல்ல வானினை யாடநன்றே (௫௬)

கடத்தட வாரணன் குத்திலி வாசியன் கல்வியெலாந்
திடந்துடன் கற்றுணர் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பிற்
படத்தா வல்குறும் வெண்மு ரனும்பெற்ற பான்மொழியிர்
குடந்தன மீர்துகட் கொண்டி துவென்ன *கோரணியே ()

நன்னெஞ்ச னாகிய கட்டாரிக் காமய நாகயயிற்
பன்னன் செயல்பெறு மாதிரி நிரென் பகர்ந்துமென்
யின்ன ற் செழுங்கடைக் கண்பார்த் திடாம லிக்குமிலாக்
கன்னெஞ்ச ராகநிற் கின்றி ருமது கருணையென்னை (௫௭)

ஆர்ப்பாடம் பன்னி மெதித்தாடை வெல்லு மருங்கனற்கு
தெர்ப்பாக னாகிய கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பில்
வார்ப்பான பொற்கிடை யாகிபெற் றென நு மானினைழியிர்
பார்ப்பாரென் தெண்ணிக் குயவரை மாங்கண்ட பன்னநன்றே

வெயிலார் கிரீடத் தடையல ஞ்ருனுண்டு வெற்றிதந்த
வயிலார் கரத்தினன் கட்டாரி நாகய வையன்வெற்பிர்
ரொயிலாயமேருவைக்கண்டுகொண்டேன்மனதுள்ளுவந்தேன்
கயிலாய மானதைக் காணா நினைப்பென் கருத்திலுண்டே ()

இனமா னவரந் தணர்பா வலர்க ளிவரையெலார்
தினமா தரிக்குந் துரைநாக யேந்திர திரன்வெற்பிர்
கனமான வண்ணம் படைத்துநற் பிலியுங் காட்டுதலா
னிராமா மயிலென்றி யாவருங் கூறுத னிச்சயமே (க௧)

கூர்நாத் தொடர்ந்த பிறைபோ லெயிற்றுக் கொடியவஞ்ச
ஞ்ருநாத் தொடர்ந்த வடிவேற்கை நாகய யோகன்வெற்பிர்
மாநாத் தொடர்ந்து மதுகரங் கூடி மருவியதூஉ
மாநாத் சிறுகன் றுதித்ததும் பார்க்கி லதிசயமே (க௨)

எச்சா ரியுஞ்சென் றுலாவிய வாசி யிருங்களிற்
எச்சேறு தேரிவைக் காதிப னாகய வையன்வெற்பிர்
கச்சேறி யைக்கண்ட நானெச மாநாயுங் காணச்செய்து
வைச்சா லுமக்குண்டு பல்கோடி புண்ணிய மாணியையே ()

தங்கிய கன்னன் கொடுத்தசெந் தாரையை யுள்ளுவந்து
வாங்கிய செங்கையன் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பிர்
தாங்குத லின்றி நிலைக்காட்டை யின்றினி தாயறிக்கோ
மாங்குள பாரிச் சமீன்தாரை யாங்கண் டறிவதென்றே (க௩)

யுங் நான்க்கண்புதைக்க வருந்தல்

பாவினங் கன்னி தன்மணஞ் சூட்டியிப் பாருலகி
லேவினங் குந்துரை கட்டாரி நாகய வேந்தல்வெற்பிர்
கூவினஞ் செங்கனி யிற்கஞ்சம் பூத்த குறிப்பறிந்தோ
மாவினம் பிஞ்சு தளிர் பூத்து நின்றது மாமயிலே (௬௫)

பூமகள் வாழூர் திருமரு துரைப் புரக்குமெங்கள்
காமய நாகய கட்டாரி வேந்தன் கனகிரவாய்த்
தாபரை யால்வெற்பை யேந்தாமற் றுரை தடுத்தநின்றிர்
வாமன ரூப னறிந்தான் மகிழுவன் மாதரசே (௬௬)

இத்தா ரணிக்கு னறத்திற்கும் பூந்தமி மென்பதற்கும்
வித்தா யுதித்த துரைநாக யேந்தான் வெற்பினில்வா
சத்தா ரணிந்த மடயிரென் சொல்லுவன் மங்கைகொங்கை
யத்தாணீ நீக்கவிட் டம்மாணைக் கூடிய தற்புதமே (௬௭)

குழிரு மாதவ முன்னு ளியற்றித் துரைத்தனநீ
ருழிய தாய்ச்செயுங் கட்டாரி நாகய யோகன்வெற்பிர்
வாழிய தான கதி லாணீ யின்று மறைக்குமென்றே
வாழியை நீயிர் விடாதி ருந் தீர்சொலு மாமணங்கே (௬௮)

அடத்தினக் காட்டி வருந்தா குயிக் கவனிகம்பி
ஸிடத்தினக் காட்டிய கட்டாரி நாகய வேந்தல்வெற்பிர்
பிடத்தினக் காட்டத் தகாதென்று முடி விரும்பியபாற்
குடத்தின யேயெனக் கீழ் குமதன்பு கூற்றிதே (௬௯)

அடுவேற் கரனெங்கள் கட்டாரி நாகய வற்புதவா
 னுடுவேய்ந்த சென்னி வரையீர் விரகத்தி னுள்வினைக்குக்
 கொடுவேலி யாந்தரச் சொன்னு லதனைக் கொடாதொழித்து
 நடுவோ வுமக்கு மலைதாங்கி யீந்து நகைப்பதுவே (எ௮)

இரும்பான நெஞ்சரை வஞ்சரை நேசித் திடாதகன்ற
 பெரும்பார் புரக்கின்ற நாகய ராசகம் பிரன்வெற்பி
 லரும்பா னதையிரி வாக்குமென் றோகொக்கி னந்தனிராற்
 ஈரும்பா னதைமறைத் திரின்று நீண்ட சரிசுழலே (எ௯)

தூண்டகு பாரப் புயனங் கருணை சொலிக்கும்விழி
 யாண்டகை யாமெங்கள் கட்டாரி நாகய வண்ணல்வெற்பிற்
 பூண்டகு மன்னப் பெடையே நமக்கிது போதுமென்றோ
 காண்டகுசேலங்கைக்கொண்டுவிட்டித் திண்டுக்கல்லினையே ()

தூதுளஞ் செய்ய கனிவாயின் வெண்ணிறத் தோகையைநா
 மீதுளங் கூர்ந்து வளர்க்கின்ற நாகய வேந்தன்வெற்பி
 ரேதுளங் கூர்ந்தொரு மாம்பிஞ்சிற் பாதி யிடாதவர்நீர்
 மாதுளங் கங்கனி தந்தீர் கொடையின் மகிமைநன்றே (௭௩)

அன்றி ரடியளந் தோரடி மாவலிக் காக்குவித்த
 வன்றி ரைத்தொழுங் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பி
 ரொன்றிர் குவலையந் தாராம லைவரை யும்விலக்கி
 தின்றிந் தத்தூரி யோதன ராசனு நீவிருமே (௭௪)

பூமாதா நின்று விளையாடு மார்பினன் பொங்குநிதிச்
சீமா னெனும்புகழ்க் கட்டாரி நாகயநிரன்வெற்பின்
மாமா தருக்குண் மடவன்ன மேபுல வர்க்கருமைக்
கோமா கைக்காண்கிற் றனமா னதுவுங்கை கூடுமின்றே (௭௫)

பங்கயப் பெண்ண னுமையாளுக் கண்ணன் பசிபவண்ணன்
பொங்கருட் கண்ணன் பதம்பொற்று நாகய பூபன்வெற்பி
ரங்கயற் கண்ணம்மை பொற்று மரைக்கு னமிழ்த்தச்சொக்க
விங்கமிங் கேவிய்மி நிற்கக்கண் டொமில் வியல்புநன்றே ()

இருந் தணிந்த சிவனாமற் சாற்றி யிராப்பகலாத்
திருந் தணிந்திடுங் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பிர்
வருநீர்க் குமிழியை முன்றின் கொண்டு மறைக்கரியிர்
பெருந் திப்பாவையைக்கைமால்மறைத்திட்டபெற்றிநன்றே ()

பொருவாரு நம்பி வருவாரு மாசுகம் பூனைவைப்பன்
திருவாரு மார்பினன் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பி
* பொருவாபை பென்று பூசுந்தாய் மருவ வுதவியென்றே
வருவாபை நீக்கி யிருந்தாபை புன்கை வசஞ்செய்ததே (௭௮)

எங்கே மருவலெ னென்றக் கிரமித் தெழுத்துபெருஞ்
சிங்கேறு போல்வருங் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பி
எங்கே விசாசித்த வம்பா மீதினி லுத்தமுதித்
திங்கே பாணி புதித்திடம் காட்டிய தென்சொல்வனே (௭௯)

செய்யம் படைத்த மருதூரி லேதருந் தேனுவைப்போற்
கையம் படைத்த துரைநாக யேந்திர காமன்வெற்பிற்
பையம் படைத்த வகலங்கு வீர்பொருப் பைப்படைத்து
வையம் படைத்துநின் நிர்நீவி ரெப்பிர மாசொலுமே (அ1)

தருண தருணந் தெரிந்தே யெவரையுந் தான்புரக்கும்
கருண நிதியெங்கள் கட்டாரி நாகய காமன்வெற்பி
லிருணந் கூந்தற் குயிலே யடுத்தத்தை பென்னசொல்வோ
மருண சலங்கண்டி யாம்பெரு மாணை யறிந்திலமே (அ2)

இச்சகந் தன்னில் வரையா வையுமன் றிறகரிந்த
வச்சிரந் தாங்கிய கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பி
ருச்சிதம் வாசிக்கு மாத்திரம் பார்த்ததி லுங்கள்செங்கை
யச்சரம் பார்க்க விலையெ யெமக்கிங் ககமகிழ்வே (அ3)

முனஞ்சடை யாமற் றவஞ்செய்து பாரின் முடியரசு
ரினஞ்சடை யாமற் றெழுமன்ன னாக யிரவலர்க்குத்
தினஞ்சடை யாமற் கொடுக்கின்ற நாகய நிரன்வெற்பிர்
மனஞ்சடை யாமற் றனந்தான மீத்திடில் வன்மைநன்றே ()

வடக்குங் குணக்கு மடுத்ததென் பாலும் வருணதிக்காங்
குடக்கும் புகழை நடாத்திய நாகய கும்பன்வெற்பி
வடக்குஞ் சரத்தை யறிந்தோமிப் போதினப் போதிலங்கே
யடக்குஞ் சரத்தை யறிவதெப் போதினி யாரணங்கே (அ4)

எண்டிசை போற்றிய கட்டாரி நாகய வேந்தல்வெற்பிற்
கண்டினை வார்த்தையிற் கண்டினை யேசெயுங் காரிகையிர்
செண்டினை யேந்தினின் ருல்ல வாகரஞ் சீர்பொருந்தும்
வண்டினை யேந்திய தாலென்ன மேன்மைகை மாமலர்க்கே ()

பராவிய வேந்தரைக் காத்தும்ற் றோரைப் பருவரத்தா
லராவிய தூனென வாக்கிய நாகய வண்ணல்வெற்பிர்
புராதனந் தன்னி னமக்கிது கேள்வியிப் போதுகண்டோ
மிராமணிங் கேழிற்க மாமா திலங்கைக்கு ளெய்தியதே (அக)

பல்லங்கண் டேவி யரக்கர்கை காலவர் பன்னியர்வா
ழில்லங்கண் டேவிழச் செய்தரு னாகய வேந்தல் வெற்பில்
வெல்லங்கண் டேயெனு மின்மொழி வாறுதன்மெல்லநல்லிர்
வல்லங்கண் டேனந்த வங்காளம் பார்த்து மகிழ்த்திலனே ()

பண்டே விடமுண்ட கண்டர்பொற் பாதப் பதுமமல
ருண்டே நமக்கென்று நம்பிய நாகய யோகன் வெற்பிர்
கண்டேன் பரம்பக் குடிகாண்கி லேனென் கமலமிசை
கண்டே னெதிர்த்திடக் காணே னுமக்கிது கைகண்டதே ()

நம்மிது மேலென் றனகேச னுளு நவிலுதிதிக்
கும்மலி னுனெங்கள் கட்டாரி நாகய கும்பன்வெற்பி
ரம்மலை காட்டுந் தொழிலாறு மின் படக்கிதிற்கும்
பொம்மலி னுலுமிப் பூமாதினென்கலைபோன்றனையே (அக)

தண்ணங் கிடைத்த மொழிமாதர் கும்பத் தனத்திலணி
 சுண்ணங் கிடைத்த புயநாக யேந்திர துங்கன்வெற்பில்
 வண்ணங் கிடைத்த மயில்போலுஞ் சாயன் மடக்கொடியீர்
 கண்ணங் கிடைத்தது தேனைவிட்டா லுண்டு கெற்சிதமே ()

சும்மா வொருநொடிப் போதுமி ராதுதொன் னூல்பழகு
 நம்மா தவன்புசழ்க் கட்டாரி நாகய ராசன்வெற்பி
 லெம்மா லுரைக்கத் தகாதசொ ருபத்தி னேந்திழையே
 யம்மாகும் பத்தனங் கண்டோம்பின் காண்கிலஞ்சனமே ()

மெய்யா னதுநிலந் தோய்ந்திட வீழ்ந்து மிகவணக்கஞ்
 செய்யாரை வேல்கொண் டடர்க்கின்ற நாகய திரன்வெற்பின்
 மையார் குழற்றிநு மங்கைநல் லீர்தகு மாமலையைக்
 கையாற் பிடித்துடன் றாபிவிட் டருத்துங் கம்பெரிதே (௬௨)

பட்சிக்கு மன்னக் குறைவின்றி யார்க்கும் படியளந்தி
 ரட்சிக்கு மாலைங்கள் கட்டாரி நாகய ராசன்வெற்பி
 விச்சைக் கிசைந்த மடவீ ரமுத மிருக்கநம்பாற்
 கச்சுக் கிடக்கு மிளநீர் கொடுத்த கருத்தென்னையே (௬௩)

சாத்திரங் கண்ட பெரியோர்க்கும் வேந்தர் தமக்குமகா
 நேத்திரம் போல்பவன் கட்டாரி நாகய நேசன்வெற்பீர்
 கோத்திரங் கண்டங் குலமறிந் தோம்பின்பு முன்பிருந்தாற்
 கோத்திரங் காணும் படிக்கருள் வீர்மகிழ் கூர்ந்திடவே (௬௪)

நீனாகந் தாங்கிய மாதிலந் தாங்கி நிவந்தவிரு
தோனாக மோங்கிய நாகய மால்வரைத் தோகையர்க்குப்
பூனாக வுந்தில கம்போலு மேவிய பொற்கொடியிர்
காணாமற் கண்ட பொருளாய் விளங்குதல் கண்டனமே (௧௫)

பத்தர்கொண் டாடிய முன்னோ னழற்கட் படாதவெழிற்
சித்தச னாகய மால்வெற்பிற் சேரிகை சேர்வதற்காம்
வித்தையன் றோகஞ்ச மென்முனை காட்டி விளங்குநய
நத்தையு மேந்தி யொருபொய்கை போனினு நாணியதே ()

பங்கப்ப டாப்பங் கயம்போல் வதனன் பருத்தெழுந்த
துங்கப் புயாசன் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்பிற்
சங்கைச் ச மானிக்கும் பொற்கழுத் தாய்மகத் தாகியவங்
கங்கைக்கு னாகத் துருக்கோடி யான்கண்ட காட் சிநன்றே ()

ஒருபாதின் முன்பு விழிச்சுடங் காவெழி லோடிவார்து
வருமாவின் மேற்றனு வாங்கிய நாகய மன்னன்வெற்பிற்
திருமாவங் காத்தரு மொன்றியொன் றாய்சிந்தச் சிந்துரந்தா
ஒருபா லொதுங்கவுங் கண்டோமி தெவ்வனவுப்பத்தியே ()

இரணியன் தன்னை நகத்தாத் பிளந்தவ னின்மகவைத்
தரணியிற் காத்த துரைநாக மேத்திர சாமிவெற்பிற்
கரணியைப் போல வளம்மடர் தாமொரு காட்சிங்கப்
பரணியைப் பார்த்த சம்பகம் பார்த்துகண்ணியோமே (௧௬)

வரக்கயி லாச பதியரு ளால்வளஞ் சேர்மருதார்
 புரக்குந னாகய மால்வரை யீரிங்குப் பொன்மலர்வா
 யரக்கையுஞ் சாதினீங் கத்தையுங் காட்டி யதன்பின்மற்றச்
 சரக்கையுங் காட்டி வியாபாரி யாய்நின்ற தன்மைநன்றே (௩)

வாழியெந் நாளுநா ணிக்கண் புதைக்க வருந்துதுரை
 வாழிவண் டோச்சி மருங்கனை கோவைய மாமருதார்
 வாழிம னாகய வேளிந்த நூலை வழத்தியவர்
 வாழிய ரங்கேற் றியர்கேட் டவரும் வழிவழியே

நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல்பற்றிய

ஒருதுறைக்கோவை

முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்.

சண்முகநாதன் துணை.

வண்டோச்சிமருங்கணைதல்.

காரார்ந்த மேனிக் களிற்றினர் தாங்குந்தி கைக்கொண்ட
நேரார்ந்த கிர்த்தியன் கட்டாரி நாகய நேசன்வெற்பிற்
சீரார்ந்த * கார்க்கண்டனுக்காம் † பணியிடை செய்வவன்
நேரார்ந்த வல்லியைப் போற்றி திருப்பதி லென்பவனே. (க)

மொய்யலை வேலை வளைவுக்கு ளாக முழுதுதீன்ற
தையலை யாளுந் துரைநாக யேத்திர சாமிவெற்பிற்
நையலை நீங்கு மளிகா னுமது நடத்தைதன்
மையலை நீரடைந் தும்வெறுத் தீர்மட மாதையே. (உ)

படிதாங்கு பாயற் பிரானரு ளானெனும் பார்புரக்க
முடிதாங்குங் காமய நாகய மால்வெற்பின் மொய்யளிகாள்
வடிவாங் கருமுகி லேறிய தாலந்த வானிறையாந்
துடிதாங்கு விரெனி லீசனு மாமென்று சொல்லுவனே. (ங)

கொஞ்சிய வள்ளி மணவாள னுமுரு கோணையென்று
கெஞ்சினி லெண்ணித் துதிக்கின்ற நாகய நேசன்வெற்பில்
வஞ்சியை வஞ்சித் திருநாடு செல்லுதன் மாநனப்பாற்
கெஞ்சிப் படித்தது வோசொல்லு விர்விக் கிதங்கனே. (ஈ)

* கார்க்கண்டனுக்கு—மேகமாகிய குருளுக்கு

† பணியிடை—பின்பற்றி நீற்றல்.

அன்று கராவி எனகல்வாயிற் சிக்கிய வாணைமுன்பு
சென்றுவந் தாண்ட துரைநாக யேந்திரன் றின்சிலம்பி
என்றிது மேன்மை யடைந்தே கணக்கி னயமறிந்து
மொன்றினிற் பாதி தெரிந்திலீர் கீதத்தி னெண்குலமே. (௫)

பார்பாரி யாமென் றெடுத்துண் டமிழ்ந்து பனைப்புயத்தி
லோர்பா லமைத்த துரைநாக யேந்திர னென்சிலம்பிற்
கார்பாரி யாமென் றுறவாக்கிக் கொண்டு கரியவண்டிர்
சார்பான மன்னரை யேன்பகைத் தீரிது தக்கதன்றே. (௬)

நாகத் தனைக்குந்தி மைந்தர்தந் தேவிக்கு நல்கினனை
மாகத் தனைத்தொழுங் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பிற்
பாகத் தனைத்தரும் பாட்டின்வண் டமென்ன பான்மைபிது
மேகத் தனையடுத் துங்கண்டி லீர்செழு மின்னலையே. (௭)

அடுக்குங் கவிஞர் தரம்பார்த்துச் செம்பொனை யள்ளியள்ளிக்
கொடுக்குந் துரையெங்க னாகைய மால்வரைக் கோலவண்டிர்
மடுக்குங் களாவலி னானீயிர் சாரன் மழைக்குட்சென்ற
வடுக்கம் பொருதுட னையுமெய் யாயிது ஞாயமன்றே. (௮)

வாரணி கொங்கை மடந்தையர்க் கோர்மதன் வாணருக்குத்
தாரணி நன்னில் வளந்தாரு நாகய சாமிவெற்பிற்
காரணி யைக்கண்டு கொண்டிர் மகிழ்ந்திரு காலைநெஞ்சிற்
பூமண மாக நினைத்தாலல் னோபயன் புள்ளினமே. (௯)

சங்கிற் பொலிந்த கரதலத் தான்றந்தி தன்முன்வந்த
துங்கத் துரையெங்க னாகய சாமி சுமுகன்வெற்பிற்
கொங்கிற் பொலிந்த நெடுங்கான் புகுந்துதும் பிக்குலங்காள்
சிங்கத்தை நோம்படி செய்தீ ருமது திறமைநன்றே. (10)

சகமா னதையளந் தானினங் காக்கத் தனிக்குடையே
நகமாகக் கொண்டவன் கட்டாரி நாகய நாமன்வெற்பின்
மிகமா விராக மிசைக்குட்வண் டிருங்கண்மேன்மையென்னாற்
சுகமாகக் கூடலைக் கண்டுகண் டரில்லை சொக்கரையே. (11)

பாராய்ந்த பல்லுயிர்க் கெல்லாமெக் காலும் படியளக்குஞ்
சீராய்ந்த காமய நாகய ராசனற் றியாகிவெற்பிற்
ஞராய்ந்த சோலை வரையினிற் போயங்குத் தங்கிதின்று
மாராய்ந்து கண்டிலிர் வண்டினங் காளவ் வழகரையே. (12)

நடையா லரசு புரிநீதி யாற்குண னன்மையினுற்
கொடையாற் பெயர்பெற்ற நாகய மால்வரைக் கோல்வண்டி
ரிடையால் வருப்பழி மாதனப் பாச மியற்றிவைத்த
வுடையாளிக் காங்குழல் சேராதா னீவி ரொதுங்கிடினே. (13)

பூநாறுஞ் செய்ய கனிவாய்த் திருவைப் புயத்திலவைத்த
மாணு பரணெனந் நாகய பூபன் வரைச்சுரும்பி
ரானா ஞாயமெண் மாகாணி யுத்தெரி யாதவாரீ
தானாசந் காரினிந் தேவலைபெற் றிர்வெகு சட்டமினே. (14)

துட்டரை வாளுக் கிரையாக்கி வானிற் றுரத்தியிங்கே
சிட்டரை யாளுந் துரைநாக யேந்திரன் நின்சிலம்பி
லெட்டரை மாதிர முஞ்சென் றிராக மிசைக்கும் வண்டிர்
பட்டரை யேன்பகைத் திரய்யங் காரைப் பழக்கமுற்றே. (106)

இன்னரைப் போலறி வாளிபெங் காடுலு மில்லையென்றே
பொன்னும் வாழ்த்திய கட்டாரி நாகய போசன்வெற்பிற்
பன்னுளும் வாழு மளிகான் மதனன் பகைவருமென்
றுன்னும் லேயவன் வேழந்தி லேறிய துத்துங்கமே. (107)

கொடி ங்கா வலர்வந் திறைஞ்சிய பாதன் கிளர்ந்த செம்பொன்
முடிக்கா மடனெங்கள் கட்டாரி நாகய மொய்ப்பன் வெற்பில்
வடிங்கானம் பாடு மதுகரங் காளின் று மையமக்காற்
கொடி ங்கா லீரண்டினை நாலாங்கி னீர்தொழிற் கூர்மைகன்றே.

எந்நேர முங்கவி வாணர்க்கும் வேதிய ரென்பவர்க்கும்
பொன்னே தாந்நுரை கட்டாரி நாகய பூபன்வெற்பிற்
கன்னோர் மனத்தளி காணியிற் தானரை காண்பதற்கு
முன்னே முதுமையை யுற்றி ரெவரும்மை மோகிப்பரே. (108)

மாலா கலைபுந் தெரிந்தா னாகய ராசனெலுங்
கொலா கலன்வரைப் பாங்கர்வன் னர்முயின் மீதினங்கள்
காலான் மிதிக்கக் கொடிதான் வரத்திய காணத்தைப்
போலா வெவர்க்கு முயிர்த்தொத்த மானதிப் புதலுந் தெ. (109)

கிலைக்கோட்டு மால்களிற் றுன்வெற்றி நீன்கொடி நீண்டசெம்
[பொற்

கிலைக்கோட்டி லுன்றிய நாகய மால்வெற்பின் செவ்வியவேள்
விலைக்கோட்டு நாணளி காணீர் மழையை மிகவறிந்துங்
கலைக்கோட்டு மாத வரையேன் வருத்திய காரணமே. (௨௮)

எடுக்குஞ் சிலைவளைத் தொன்னூர் முடியை யிடறவம்பு
தொடுக்கின்ற நாகய மான்மா திரச்சுரும் பீருடன்மீ
தடுக்குங் கறுப்பன்றி வேறே கறுப்பனா காதிருந்து
முடுக்கனைக் காண்பதற் குள்ளே தலைசுற்ற லுற்றதென்னே. ()

இருங்கே கயமுதைப் பானரு ளால்வ் வெழிலுவணப்
பருங்கே தன்னெங்க னாகய பாண்டியன் பாரவெற்பிற்
கருங்கே சவன்முடி மீதேறி வீர்திருக் கந்தனையு
மொருங்கே மதித்திலீர் மேலாம்வண் டருங்க ளுத்துங்கமே()

முடங்குஞ் சிலைகொண் டரக்கிதன் போருக்கு முந்திமுந்தித்
துடங்குந் தவமுனி பின்சென்ற நாகய துங்கன்வெற்பி
லடங்குங் குழலினை யங்குழ லாக்கி யளிபினங்கான்
மடங்கலை நீவிர் மடங்கல்செய் திரிதென் வல்லமையே (௨௯)

நவியாளி யோர்துறைக் குண்ணீ ரருந்திட நன்னெறியாற்
புவியாளுங் காமய நாகய ராசன் பொருப்பின்வண்மா
கவிகாள மேகந் தனைப்போ யடுத்துமிக் காசினியிற்
செவிதான லுலை விசாரித்தி லிருங்கள் செய்கைநன்றே (௩௦)

பைநாகத் தின்முடி கண்டாளைத் தாங்கிப் பவனியொரு
கைநாகத் தின்மிசை யுல்லாச மாவருங் காண்பெங்கண்
மெய்நாக யேந்திரன் வெற்பின்வண்டென்ன விள்ளுவம்பாம்
மைநாகத் தின்முடி கண்டுகண் டரில்லை மற்றதையே. (உரு)

முக்காலங் கண்ட பெரியோருஞ் செந்தமிழ் முன்றுமுணர்
தக்கோரும் வாழ்த்திய நாகய மால்வரைச் சாரல்வண்ட
ரக்காரைக் கண்டு பழகிய வாதர வால்லவா
விக்கா லரையு மதியாம னிங்க ளிருப்பதுவே. (உ௧)

தாதுற்ற செய்யதன் டாமரைப் போதிற் றழைத்ததிரு
மாதுற்ற தின்புயன் கட்டாரி நாகய மன்னன்வெற்பிற்
கோதற்ற வண்மையி லேறிய தாற்குந னுவர்வண்ட
ரோதற் கரியவிடையேற்றற் செய்யி லுமாபதியே. (உ௨)

பனிதுன்னு மால்வரைக் கோர்மக வாய்வந்த பார்ப்பதிவாய்க்
கனியுண்ணு மீச னடிபோற்று நாகய காமன்வெற்பி
லினிதுண்ண வேண்டி யெழிற்றுமிடி காந்திடி யேங்கியிங்கே
தலிதின்று நாகய விருட்கான் புகுத்த நகமைநன்றே. (உ௩)

அண்டின பேர்களை முற்றிலுங் காக்கு மதிபதியார்
தண்டுகை வேந்தன் செயநாக யேந்திர சாமிவெற்பின்
வண்டினங் காண்மது பானத்தின் மேன்மனம்வைத்தவர்மட்ட
டுண்டுக்கொ லொருந் தொயத்தைக்காண்கின்ற வெண்ணறிவே.

மெல்லியல் சீதை மணத்தினை வேண்டி மிதிலையிற் போய்
வில்லிற வாங்கிய கட்டாரி நாகய வேந்தன் வெற்பிற்
சொல்லிய வல்லிக் கிடையூறு செய்யத் துணிந்து வண்டி.
ரெல்லையில் லாக்கரு மஞ்சார்ந்து நிற்ப தியல்பல்லவே. (௩௦)

எல்லா வுயிர்க்கு முயிராகி நிற்கு மிறைவனைத்தன்
வில்லா லடித்த துரைநாக யேந்திரன் வெற்பின்வண்டி
சொல்லார் திருக்கின்ற செல்வரை நீவிர் தொடர்ந்தடுத்தி
ரில்லா தவரை யுடன்பகைத் தீரளி யிர்களுன்றே. (௩௧)

சுந்தர மூர்த்தியை மாதாபி தானைநற் றெல்குருவைத்
சுந்தையி லேத்திய நாகய ராசன் சிலம்பின்வண்டி
விந்தைய தாவிது மின்னாரை மஞ்ச மிசையடுத்து
வந்திருந் தேமத்தி யானைல் வேலை வருத்துவதே. (௩௨)

மீறிய செம்பொன் படைத்தோன் தமிழுத்தென் வெற்ப
தேறிய காமய நாகய ராசன் சிலம்பின்வண்டி [னெனத்
கூறிய காவிற்சென்றேறுகின் றிர்கொழு கொம்பெனநின்
தேறிய வல்லிக் கொடிதான் கயங்குமென் றெண்ணமற்றே. (௩௩)

இருமா நிலத்தொடு மேல்கீ முலகு மிசைத்தபொறைத்
தருமாவென் தேத்திய கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பிற்
திருமலை நீவி ருறவுகொண் டிரிந்தச் செய்கையினால்
வருமாற வேன்பகை யானதின் தேசிறை வண்டினமே (௩௪)

மஞ்சாரும் பூம்பொழில் சூழ்மரு தூருக்கு மன்னன்விவே
கஞ்சார்த்த காமய நாகய ராசகம் பிரன்வெற்பிற்.

பஞ்சா னனங்கண்டி லீர்வண்டு காளப் படியிருந்து
மஞ்சா ருமையை புறவாக்கி நின்றதென் னாதாவே. (௩௫)

தருதாரு வுக்கு முகிலுக்கு நாணர் தருகொடையான்
மருதூர் புரக்குந் துரைநாக யேத்திரன் வாய்ந்தவெற்பி
லரிதா மிசையளி காளிருட் போதிந்கள் னைக்குடித்து
விருதாவி லேபிழை செய்துவிட் டரொரு மின்கொடிக்கே. (1)

தந்தா வளமும் வளநாடுங் கற்றூர் தமக்குதவுஞ்
சிந்தா மணியெங்க னாகய பூபன் சிலம்பின்வண்டர்
நந்தா வனந்தனிற் பள்ளிகொண் டரிது நன்றிதுபோல்
வந்தே யொருவரை புத்தாங்கி னுலுமை மாலென்பே. (௩௬)

கன்றே குறந்தடி யாக்கொண்டு ஸீசிக் கனியுருந்து
நின்றே மகிழ்த்திடு நாகய மால்வெற்பி னிலவண்டர்
நன்றே புரிந்திடுங் காமய மால் நயந்துகண்டு
மின்றேநற் றுளியை போற்றி நிருப்பதி லென்பயனே. (௩௭)

மருவாயென் றேழுன் வருகுர்ப் பநகை வரைதனமுங்
கொருவாவி யாலிக் தோனெங்க னாகய பொருள்வெற்பிற்
கருவாய்ச் சிதைபறு கற்றுப்பி காணல்ல காப்பமா
திருவானைக் காவை யிருகறு தள்ளித் தெரிசிப்பதே. (௩௮)

சன்ற பிதாமுன்பு செய்தா னருந்தவ மென்பதற்கோர்
சான்றெனத் தோன்றிய கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பிற்
றேன்றர லாலிவ் வணங்காணை நட்புச்செய் தீர்வணங்கு
வான்றனை முற்றப் பகைத்தீர் நெறியன்று வண்டினமே. (சுட)

இரும்பைப் பணியனை யானடிப் போதையெப் போதுமன்பாய்
விரும்பித் துதிக்குந் துரைநாக யேந்திரன் வெற்பின்வண்டி
கரும்பைக் குனித்துமுத் தேவர்கண்மீதுங் கண்தொட்பீரீர்
துரும்பைப் பகைப்பதி லென்னொரு முங்களுந் துங்கங்களை.()

புகுகின்ற போரிற் சயோதன னுவிப் புலமெதிரிக்
கிகுதென்று காட்டிய நாகய மால்வரை யின்சரும்பீர்
மிசுமஞ்சின் மேலறு காவினைச் சேர்க்கும் விதந்திரிந்துந்
தருநா லரையிரண் டாமென்று பார்க்கத் தாமில்லை யீய. (சுஉ)

எம்மையுங் காத்து நிரைகாத்துக் குந்தி யெழிற்புதல்வர்
தம்மையுங் காத்த துரைநாக யேந்திர சாமிவெற்பிற்
செம்மைய தாடிய வய்யரை யேபகை செய்துவண்டி
ரம்மையை நீவி ருறவாக்கிக் கொண்ட ததிசெயமே. (சுஊ)

பருங்குங் குமக்கொங்கை யாருக்கு மீமாகம் பகலிவாய்த்
தருங்கற்ப தாரு துரைநாக யேந்திர சாமி வெற்பி
னெருங்குங்குமுற்குணத்தண்மையென் னெரிந்ததைபோ முற்று
மருங்கும்கொடியதென் னெருவெறுத்தீர்சொல்லும்வண்டி னமே

10

வண்டோச்சுமருங்கணைதல்

கந்தரம் பூங்கழு கம்போன்ற குஞ்சரக் கன்னிமெய்க்குங்
கந்தரம் போருகத் தான்போற்று நாகய காமன்வெற்பிற்
கந்தரத் தன்னை யடுத்திர்வண் மர்முதிர் கானஞ்செய்யக்
கந்தரம் பார்த்திலி மந்தோ விதுவென்ன காரியமே. (சௌ)

மருந்தா மெனச் சமைத் தந்தான் விதுரன் மனையிலிட்ட
விருந்தாங் கருந்திய நாகய மால்வெற்பின் மின்குழல்வா
யருந்தா துக்கு மலிகா ளிராவண ராயிருந்தும்
பொருந்தாத தென்ன துடியி சதிக புதுமைநன்றே. (சக)

ஐதலன் பன்னநன் னெமியி பன்மறைத் தன்றுநின்ற
தோன் காமய நாகய பூபதி தின்சிலம்பிற்
பெதமில் னாதபண் பாடும்வண் மருங்கள் பெற்றிருன்று
நீராதிமத் தாபநட் பா டர் கொடியி னுறவைவிட்டே. (சக)

மருந்தா கட்டிபுவி மருகத் தோர்களை வாழ்விக்கவோர்
சுஞ்சி யன்வந்த நாகய மால்வரைச் சார்பின்வண்மர்
கெத்தாப வஞ்சி மயங்கத்தை நீர்வந்து நீக்குமென்ன
வஞ்சகா லிட்டுர் வராதிகுந் திருங்க ளன்புநன்றே. (சக)

சதுரா சலப்பொரு திப்போற்றும் புண்ணியத் தாற்றழைத்த
தீர்பா மென் கதபா சாங்கின்ற நாகய வேந்தல்வெற்பின்
மருவா லை கொண்டு நீசிய ராவண் மர்மிகவும்
மருவா லை வான வரைப் பளிமிசைப் படவைப்பதே. (சக)

நாமாட்சி யைக்கொண் டிலக்கணம் வாசித்த நற்புலவோர்
பாமாட்சி யைக்கண் டெவக்கின்ற நாகய பாண்ட்யன்வெற்பிற்
பூமாட்சி யைக்கண் டிசைபாடி யாடும் பொறிவண்டுகாள்
காமாட்சி யைக்கண்டு மீனாட்சி மின்னைக் கழித்ததென் னை. (1)

தருத்தங்கு நாட்டுக் கரசா யிருந்ததைத் தள்ளியிட்டு
வருத்தங்கி மாநிலங் காக்கின்ற நாகய யோகன்வெற்பின்
மருத்தங்கும் வாயளி காள்வெள்ளெழுத்தின் று வந்ததுவோ
திருத்தங்கள் மேவியுங் காணீரங் குள்ள சிறுவனாயே. (2)

செவியெனும் தேவ ரமுதத்தை வாரியெக் காலமுந்தன்
செவியெனும் வாய்கொண் டருந்திய நாகய தீபன்வெற்பிற்
லவீர்முலை யார்வச முள்ளவல் வான்மிசை யாசைவண்டார்
சவுதலை நீக்கி முகதலை மேல்வைத்த தன்மைகன்றே. (3)

பங்கே ருகத்தைக் கொடையாற் சினந்து பழிந்தகையிற்
சங்கேந்து காமய நாகய மால்வரைச் சார்பின்வண்ட
ரிங்கே யிருக்கும் வெளிச்சத்தை நீர்கண் டிருந்துபின் னு
மங்கே யிருட்டினிற் சஞ்சாரத், செய்வ தறிவின்மைமே. (4)

புலவா வெனக்கற்ற வாணரு மாதரும் பீபாற்றுக்கின்ற
பலவா னெனுமெங்க னாகய மால்வரைப் பாங்கர்வண்டார்
நலதா மரையிற் பிரியம்வைக் காம னாறையாற்ற
பிலவாத காக்கணம் பூவே விரும்புத னோர்மையன் னே. (5)

எல்லாரு மெல்லாப் பவுசமுற் றோங்கி யிருப்பவென்று
வல்லார் புகர்மரு தூர்நாக யேந்தான் வரைச்சுரும்பி
ருல்லாச மாகக் களவாச் செயுஞ்சிந்தை யொன்றைவிட்டுக்
கல்லாவின் கிழரை யேகினைத் தாலுண்டு காரியமே. (௫௫)

பூணே பொறையுற் தருமமுற் தானென்று பூண்டசிம்ம
வானே நிகர்க்கின்ற நாகய பூப னசலவண்டர்
கானே னொருவஞ்சி மேல்வெறுப் பாடுபென் கண்ணெதிரே
யீனே யுறவினா யீர்த்தது போலொரு வேடிக்கையே. (௫௬)

முப்போதும் பூசையின் மார்க்கண்ட னாமென்று முன்றுலகு
மொப்போதும் காமய நாகய பூபதி யோங்கல்வண்ட
மொப்போது முங்கட் குறவான பூங்கொடி யின்மைகண்டு
மிப்போது பொங்க லிடமனம் பூரித் திருத்தென்னே. (௫௭)

ஆகன கம்பலரி வத்திரர் தாசணி யன்னநா
வாகனம் வானார்க் கருணாக டேர்திரன் மால்வரையின்
மொகன நாக முதலா மிராக முழக்கும்வண்டர்
பாகலை வேண்டி யவையின் மேல்வெறுப் பானதென்னே. ()

அரவின் லாநித் திருமான் முனரி யடியினையப்
பாவிய செங்கையன் கட்டாரி நாகய பாண்ட்யன்வெற்பில்
விரவிய மாதனஞ் செக்கன வாண் வெறுத்தனிகா
விவலர் தம்மை உடுத்திருத் திரித் தென்பயனே. (௫௮)

நிதியா லுயர்ந்து நதியால் வளம்பெறு நீண்மருதூர்ப்
பதியாளுங் காமய நாகய மால்வரைப் பாங்கர்வன்ம
ரதிகார மேன்மையை யுற்றிருந் தாலு மழகிதல்ல
மதியா தரசுக்கு மேலா னவரையும் வாதிப்பதே. (௬௩)

வண்ணார்ந்த செய்ய மலர்ப்பதத் தாற்கல் வடிவையொரு
பெண்ணாகச் செய்தரு னாகய ராசன் பெருஞ்சிலம்பிற்
பண்ணார் மதுகரங் காள்பூ வடங்கலும் பார்த்துவண்மர்
விண்ணாடி னாலுமக் குண்டாகும் புண்ணிய மெத்தவிரேம. (௬௪)

பண்ணையு மேன்மையும் ராசாங்க யோகமும் பல்கிவரும்
புண்ணிய வானெங்கள் கட்டாரி நாகய பூபன்வெற்பிற்
றண்ணளி காளென்ன நல்லுத்தி யோகந் தனைவெறுத்தே
யென்னாமில் லாமலித் தண்டலை மேற்கொண் டிருந்ததுவே. (௬௫)

பூமுக மாகப் புகழ்மரு தூரைப் புரப்பதுவே
நேமக மாகிய நாகய மால்வரை நீலவண்மர்
நாமுக வோமிந்தக் காயத்தை யேயென்று ஞானமுற்றுங்
காமுக ராய்த்திரி கின்றி ிதிலென்ன தாரியிரேம. (௬௬)

தவளப் பிதையுங் கடுக்கையுஞ் குடுஞ் சடாதாளுந்
சிவனைப் பரவிய கட்டாரி நாகய திரன்வெற்பிற்
றுவறந் கரிய சுரும்பினங் காளிநு மண்ணாரிவா
வவாழிற் பிரியமுந் தேவெறுத் தீர்தெளி வானகையே. (௬௭)

விதுகுறிப் பாகப் புனைவோற் பணிவதின் மேன்மையுண்டென்
பதுகுறித் தேதொழு நாகய மால்வரைப் பாங்கர்வண்ம
ரெதுகுறித் தோவக் கரையாக நீர்க்ப்ப லேறிநின்றி
ரிதுகுறிப் பாய்ச்சொலுங் காண்பதெப் போதினி லிக்கரையே.

பெரியார் பழக்கமுற் தானமும் பூசையும் பேதமின்றிச்
சரியாகச் செய்யுற் துரைநாக யேந்திர சாமிவெற்பில்
வரியார் பிரமரங் கானீயி மாமை வடிவுகண்ட

ரரிதா நரசிங்க ரூபமும் பார்க்கினன் றுமுமக்கே. (௧௬)

சொக்கா மதுரைத் துரையேயென் றுதிச் சுடர்க்கொழுந்தை
முக்காலும் வாழ்த்திய நாகய மால்வரை மொய்யளிகா
னக்கா வடிகளை யுண்டாகச் செய்துகொண் டாடுதல்விட்
டெக்கால முர்திருக் கந்தனை யேமனத் தெண்ணானன்றே. (௧௭)

நேயத்திற் புத்தியி னிகையி லோகையி னிண்டசம்பா
தாயத்தில் வித்தைபிற் கீர்த்தியில் வார்த்தை தனிற்சதுரு
பாயத்தின் மேன்மை தஞ்சை கயன்வரைப் பாங்கர்வண்மர்
பேந்தைப் பார்க்கின்மை மேன்மைமென் றோரட்புச்
செய்ததுவே. (௧௮)

காசினி வேந்தரி லெவ்வகை யாலுங் கதித்துமகா
பூசிதம் பெற்ற துரைநாக யேந்திர பூபன்வெற்பி
லாகக் கெய்த லரியா திருக்கு மலியினங்கா
டேசுறு கார்முகம் மொன் ன் பமனைன் றெரிந்தினை. (௧௯)

வாக்கினி லேயரிச் சந்திரன் யாரையும் வாழ்விப்பதிற்
 றுக்கணங் கார்ந்த புயநாக யேந்திர சாமிவெற்பின்
 மாக்களின் மேல்விருப் பானவண் டர்நல்ல மார்க்கமிது
 காக்கையைக் காணிற் பிடியா திருப்பது கற்றவர்க்கே. (௭௦)

நாடிப் பகவன் மலர்த்தாள் பணிந்தொரு நான்கிலக்கங்
 கோடிப் பணம்பெறு நாகய மால்வரைக் கோலவண்டர்
 பாடிப் படிக்கத் தலைமையுற் றிருயர் பாவலர்தான்
 நேடிப் படிக்குநன் னூலறி யாதது தேர்ச்சியன்றே. (௭௧)

மலைக்காமற் சும்ப முனிவனைப் போலு மருடிமெண்ணை
 கலைக்கான முங்கற்ற கட்டாரி நாகய காமன்வெற்பில்
 விலைக்காயு நன்னுதல் வஞ்சியின் மேல்வெறுப் பாடியுமோர்
 தலைக்காமஞ் சார்ந்துநிற் கின்றதென் னோசஞ் சரிகங்களை. ()

காலையு மாலையு மேலான நூல்களைக் கற்பதுவே
 வேலைய தாகிய கட்டாரி நாகய வேந்தன்வெற்பின்
 மாலையந் தாதி முழுவதும் பார்த்து மகிழும்வண்டர்
 சிலம தாயங் குறவஞ்சி பார்த்திடிற் தேர்ச்சியுண்டே. (௭௩)

உமையோங்கு பாகத் துறைகின்ற நாதனை யுன்னுமன்பர்
 தமையாங்கு நட்புச் செயுநாக யேந்திர சாமிவெற்பி
 லமைதாங்கு தோளி குழலினிடீடொரு மடர்ந்தகொங்கைச்
 சுமைதாங்கி நையு மிடைதாங்கி டாது சுரும்பினமே. (௭௪)

குள்வாழும் வேந்தர்க் கரசாட்சி செய்யக் குறித்தநன் னா
 லிவ்வாறென் றேறதிய நாகய மால்வரை யின்சுரும்பீர்
 செவ்வாய்க் கனகய தேசிக மார்க்கக் தெரிந்திசைத்தீ
 மவ்வாறு கண்டொரு தூறுவண் டாட லறிந்திலிரே. (௭௦)

பூமா னுலவும் புகழ்மரு தூரைப் புரக்குமெங்கள்
 சீமா னெனுந்துரை நாகய தீரன் சிலம்பரிசா
 னாமாதற் சேர்க்கையின் வாசமென் றேறதிய வம்மொழிபோற்
 காமாரி சேர்க்கையிற் காமாரி யானதைக் கண்டனமே (௭௧)

குலவிய வேந்தர்க்கு மேலாக் தமது குலத்தினுக்குந்
 திலகம தாய்வருங் கட்டாரி நாகய தீரன்வெற்பி
 னைமுற சீவாதி யுணர்ந்திட வேண்டு கரினவண்டார்
 பலகலை யாய்த வரைமோர் தடுப்பது பண்புநன்றே. (௭௨)

காமாஜெ டாறு யிரு நான்கு முற்றவன் கஞ்சிதழச்
 சாமாரி யேவிய நாகய மால்வரைச் சார்பின்வண்டர்
 வாமாரி மாகவ மாகின் தர்கள் வணம்புஞ்ஞர்
 திரமாக வந்தன் னனக்கிடர் காட்டியுந் தீர்க்குகன்றே. (௭௩)

பாகார் மொழிச்சியர்மாலென்று மாலொன்றிப்பார்க்கும்வச்ச
 நீநகலங் காட மிதநாக யேந்திரன் றின்சிலம்பி
 லாகா மருள லமைப்போ யடுத்தினின் றுந்ததுவண்டர்
 வாகாக வுற்ற வரைமேன் மதித்தினிர் வண்டையன்றே (௭௪)

பண்டிகல் லாணைக்கு வேழத்தை யீந்த பழம்பொருளை
விண்டுகொண் டாடிய கட்டாரி நாகய வேந்தன்வெற்பின்
வண்டுக ளேயொரு நல்வேளை நோக்கிவண் காவலரைக்
கண்டுஞ் பிட்டுநின் றுலல்ல வாவுண்டு காரியமே. (அய)

போரா லுயர்ந்த புயநாக யேந்திரன் பொங்கர்வண்ட
ராராலுஞ் சொல்லத் தகாதகண் காட்சியந் தத்தின்மிசை
யோரா விரண்டத்தி வேயிரண் டோர்கமு குற்றதல்லாந்
காரார்ந்த மற்றொரு சோலையி னீவிருங் கண்ணுற்றதே. (அக)

சரங்க மாறொன்று பெண்ணொன்று மாகி யிருந்ததொன்றி
யோரங்க மான வளைப்போற்று நாகய யோகன்வெற்பி
னீரங்க மாகிய காவிரி வாய்ந்துநின் றுடிவண்டர்
சீரங்க மாத வரையே நினைத்திவர் செப்புமின்னே. (அஉ)

கீர்த்தியுஞ் செல்வமுந் தாராள மாகக் கெழுமிவரும்
பார்த்திப னுமெங்க னாகய மால்வரைப் பாங்கர்வண்டர்
கார்த்திகைக் கேகிப் பரங்குன்றின் கிழ்வளர் கந்தனையே
பூர்த்திய தாப்த்தரி சித்தி நிலையங்கள் புத்திகன்றே. (அங)

தாவிரன் மாதவஞ் செய்தே யிருகண்டு தந்தசிரஞ்
சீவியி னுன்றின் யொப்பான நாகய நீரன்வெற்பிந்
தேயியொ டாடுஞ் கரும்பு ரருத்தந் தெரிந்தல்லவா
காவியந் தாங்கி வரலாம் படிக்கவெக் காலத்துமே. (அச)

அலையார் பரவை கலங்கினின் றுலு மனுத்துணையு
மலையாத சிந்தைய அகய மால்வரை வாய்ச்சரும்பிர்
நலமா மெழுந்த முழுநீல மாமலை நாடல்விட்டுக்
கலையாற் பொதிய வரையினை நாடுதல் கற்றவர்க்கே. (அரு)

பரிதான மாய்பொன் முதலாக் தருவதிற்பைந்தருவோ
சரிதா னெனத்தருங் கட்டாரி நாகய சாமிவெற்பிற்
பரிதான தந்தம் பலவின மான தறிந்துமவண்டிர்
பெரிதான தென்குழன் மேலாகை கொண்டது பேதமையே.

சின்னா சனந்தனி லீந்திரன் போலத் தினமிருக்கு
மெய்க்கான் புகழ்ப்பெருங் கட்டாரி நாகய வேந்தல்வெற்பிற்
நன்நாயர் பாதி மலிகான் மயக்கத் தனைவருத்த
வண்டிப் புடைமல வராகினின் றர்கள் னருந்துதற்கே. (அரு)

அங்காள கண்டன் மான்மழு வானை யறத்தின்மங்கை
பன்னா லெய்ப்பனி நாகய மால்வரைப் பாங்கினன்று
மாய்ச்சரும்பினங் காவிரி காணும் வருத்தச்சென்று
கங்கை னிழிநிறும் பந்துட னாடி க் கனிப்பற்றதே. (அரு)

வண்டிவாயின் மலைய மாய்த்து வாசலென் றோதுமுனிக்
காணும் கிழந்தனை மட்டாரி நாகய வண்ணல்வெற்பிற்
காழக்காத மின்னல் வெளிச்சத்தி னாகா வாற்றகுத்த
மறைந்தவெழுத்தினைத் தென்பர்வன் மர்வல்பார்க்கமன்றே.

தனஞ்சார்ந்து புத்திர சந்தானஞ் சார்ந்து தகுந்தரவீற்
பனஞ்சார்ந்த காமய நாகய மால்வரைப் பாங்கர்வண்ம
ரினஞ்சார்ந்த நூலின் றிறமையில் லாம லிருந்துமிங்கே
கனஞ்சார்ந் தவருங் களைப்போலு மில்லையிக் காசினிங்கே. (1)

பெடையொடு கூடிக் குலாவிச்சந் தோடம் பெருகியதாற்
றடையேது மின்றிச் சிறைவிரிக் தாடிய தண்ணாவிதான்
விடையோ னருள்பெற்ற நாகய பாண்டியன் வெற்றின்மதன்
படையிடு சோதிப்ப தென்னோ வவன்றன் பாகையெய்தவே.

குலாய் நிறைந்த வெழிலிறற் றுரை சொரிந்திடுதல்
போலாய்ந் தவர்க்கு நிதிதரு நாகயன் பொங்கர்வண்மார்
மேலாய் புலமையுந் திரே யிடையின மெல்லினமப்
பாலானவல்லின முந்தெரி யாத, நம்பான்மையென்னே. (2)

பெய்யுறை நீக்கி மருவார்க னெஞ்சினைப் பிழிவடுச்
செய்யுர வேற்கையன் கட்டாரி நாகய நிரன்வெற்றிற்
பொய்யுரை யேயொரு சார்பாக நம்பிப் பொறிவண்டுகான்
மெய்யுற வேதன்மை யுற்றி ருறுபவர் வேறெவரே. (3)

கொங்கார் மலர்த்தடஞ் சூழ்மரு தூரினன் கொங்கர்வங்கர்
வங்காளர் வாழ்த்திய நாகய மால்வரை வாய்ச்சுருப்பி
ரங்காரைப் போயடுந் தானாலு மிங்குள் ளவரைவறந்
கொங்கா உணர்ச்செய்ய வெண்ணிச்சென் றிர்பழி சூழ மின்றே.

ஏகாக் காத்தொடு பஞ்சாக் கரங்களெட் டக்கரமும்
பாகாய்த் துதிக்கின்ற நாகய மால்வரைப் பாங்கர்வண்மர்
வாகாய்க் கருமண லைத்தான் றிரித்தது மற்றுமிந்த
வாகாயந் தன்னிலிற் போலே வளைத்தது மற்புதமே. (௯௫)

விம்மார மிட்ட புயநாக யேந்திரன் வெற்பின்வண்ம
ரம்மாகத் தானந் தனிலே விருப்பமுண் டானவருக்
கிம்மா நிலத்தினி லிம்மையி லேற்றமுண் டெவ்வகையாற்
சும்மா கிடைத்தது சற்றே நமக்கிது சொல்லுங்களே. (௯௬)

இதுவா கொடுக்குந் தகைமையென்றேவள்ள லென்பவர்க்கும்
பொதுவாய்க் கொடைபயிற் றுங்கர நாகய பூபன்வெற்றின்
மதுவாற் சிறுமையுற் றிரிதைப் பார்க்கிலும் வண்டினங்கான்
பதிவான வஞ்சிக் கொடிபோன் றவரைநட் பாக்கனன்றே. (1)

கையார் களிற்றின் பிடரியின் மேற்கவி கைநிழலி
லெய்யார மாவரு நாகய பூபதி யோங்கல்வண்மர்
மெய்யாய் விளையு மிடை புறென் கின்ற விதத்தெரிந்து
மையாரும் கண்ணி மயக்கத்தில் வீழ்ந்த வகையென்னேயே. (2)

ஆவினிற் கோவினிற் பள்ளிகொண்டா லுக் கடிமைசெய்வோர்
பாவினிற் பட்ச மகலாத நாகய பாண்டியன்வெற்றி
னாவினிற் பாதிநிற் பாதிநிற் பாதி கடுங்கவறு
காவினிற் சென்னியைக் கண்டார்வண் டரிது காணமே. (௯௯)

தேதியிட் டேதிழை தந்தாரைத் தண்டிக்குந் திண்டிதலான்
பூதியிட் டாணைப் புகழ்நாக யேந்திரன் பொங்கர்மின்னார்
தூதுவிட் டேகத் தகுந்தவண் டரிடைச் சோர்வையெடுத்
தோதுவிட்டேன்செழுஞ்சோலையிற் சேருங்க னோதுவிட்டே.

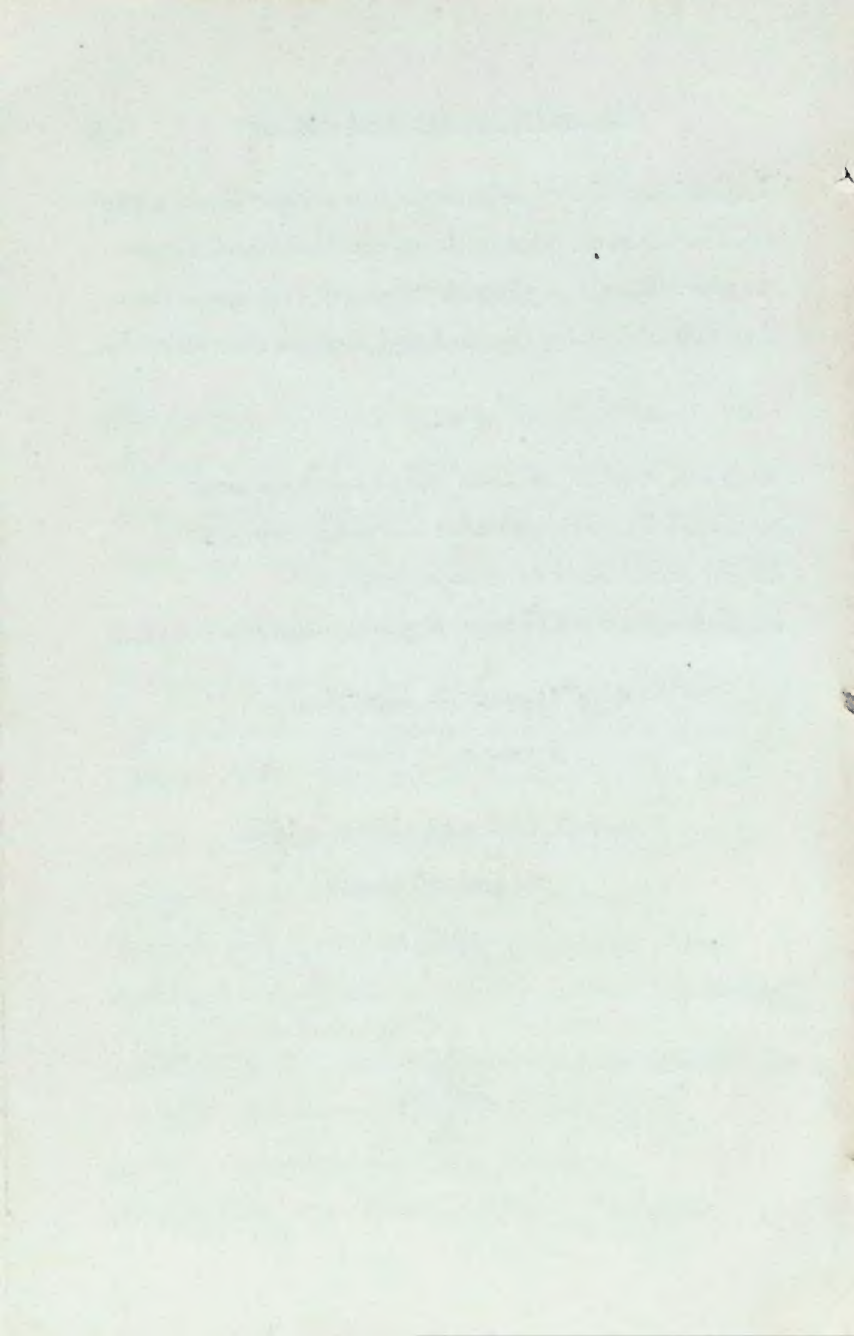
வாழி.

வாழியெந் நாளுநா ணிக்கண் புதைக்க வருந்துதுரை
வாழிவண் டோச்சி மருங்கணை கோவைய மாமருதார்
வாழிம னாகய வேளிந்த நூலை வழுத்தியவர்
வாழி யரங்கேற் றியர்கேட் டவரும் வழிவழியே.

புநீ சதுரகிரி மஹாலிங்கேசர்
திருவடி.களே சரணம்.

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்பற்றிய
ஒருதுறைக்கோவை
முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

புதரவிலாசத்தில்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
49	1	வடிவுகரும்	வடிவுக்கும்
88	1	கலைவி	கலவி
94		கூசு	கூசு
55	4	யென்றெவருந்	யென்றெவருஞ்

நாணிக்கண்புதைக்க வருந்தற்றுறையில்

11	9	குன்னைபல்	குன்னையல்
13	13	முரசம்	முரசம்
15	1	வருந்தல்	வருந்தல்
20	3	முல்லல்	முல்லல்
21	1	வருந்தல்	வருந்தல்

வண்டோச்சிமருங்குணை தற்றுறையில்

3	19	யாதவர் நி	யாதவர் நிர்
---	----	-----------	-------------

